

Rámcí politiky pro klima a energetiku do roku 2030

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. února 2014 k rámci politik v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 (2013/2135(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na zelenou knihu Komise nazvanou „Rámcí politiky pro klima a energetiku do roku 2030“ (COM(2013)0169),
- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 191, 192 a 194 této smlouvy,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. února 2011 o strategii Evropa 2020¹,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES²,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES³,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009⁵, a na sdělení Komise ze dne 14. října 2013 nazvané „Dlouhodobá vize infrastruktury v Evropě a za jejími hranicemi“ (COM(2013)0711), v němž je stanoven první celounijní seznam projektů společného zájmu v oblasti energetické infrastruktury;
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. listopadu 2008 nazvané „Druhý strategický přezkum energetické politiky – Akční plán EU pro zabezpečení dodávek energie a jejich solidární využití“ (COM(2008)0781),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov⁶,

¹ Úř. věst. C 188 E, 28.6.2012, s. 42.

² Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1.

³ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁴ Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 39.

⁶ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65.

- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se vytváří nástroj pro propojení Evropy (COM(2011)0665),
- s ohledem na bílou knihu Komise dne 28. března 2011 nazvanou „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“ ze (COM(2011)0144) a na usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2011 na téma „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenčního dopravního systému účinně využívajícího zdroje“¹,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 8. března 2011 nazvané „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ (COM(2011)0112) a na usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. března 2012 k plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050²,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. září 2011 nazvané „Plán pro Evropu účinně využívající zdroje“ (COM(2011)0571) a na usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. května 2012 o Evropě účinně využívající zdroje³,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. prosince 2011 nazvané „Energetický plán do roku 2050“ (COM(2011)0885) a na usnesení Parlamentu ze dne 14. března 2013 o energetickém plánu do roku 2050, budoucnosti s energií⁴,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. října 2012 nazvané „Silnější evropský průmysl pro růst a hospodářskou obnovu“ (COM(2012)0582),
- s ohledem na usnesení Parlamentu ze dne 15. prosince 2010 k revizi akčního plánu pro energetickou účinnost⁵,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. března 2013 nazvané „Zpráva o pokroku v oblasti energie z obnovitelných zdrojů“ (COM(2013)0175),
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. listopadu 2012 o dopadech těžby břidlicového plynu a břidličné ropy na životní prostředí⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. listopadu 2012 o průmyslových, energetických a ostatních hlediscích břidlicového plynu a ropy⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o konferenci o změně klimatu v katarském Dohá (COP 18)⁸,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. září 2013 o mikrogeneraci – malokapacitní výrobě

¹ Úř. věst. C 168 E, 14.6.2013, s. 72.

² Úř. věst. C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

³ Úř. věst. C 264 E, 13.9.2013, s. 59.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2013)0088.

⁵ Úř. věst. C 169 E, 15.6.2012, s. 66.

⁶ Přijaté texty, P7_TA(2012)0443.

⁷ Přijaté texty, P7_TA(2012)0444.

⁸ Přijaté texty, P7_TA(2012)0452.

elektřiny a tepla¹,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. června 2012 nazvané „Obnovitelná energie: významný činitel na evropském trhu s energií“ (COM(2012)0271) a na své usnesení ze dne 21. května 2013 k současným výzvám a možnostem obnovitelné energie na evropském trhu s energií²,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. listopadu 2012 nazvané „Zajistit fungování vnitřního trhu s energií“ (COM(2012)0663) a na své usnesení ze dne 10. září 2013 o zajištění fungování vnitřního trhu s energií³,
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 14. listopadu 2012 nazvanou „Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012“ (COM(2012)0652),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. dubna 2013 nazvané „Strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu“ (COM(2013)0216),
- s ohledem na závěry Rady ze dne 14. března 2011, v nichž Rada znovu potvrdila, že EU má za cíl snížit emise skleníkových plynů do roku 2050 o 80–95 % ve srovnání s úrovní v roce 1990,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. října 2013 o konferenci o změně klimatu v polské Varšavě (COP 19)⁴,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. května 2010 nazvané „Mobilizace informačních a komunikačních technologií pro usnadnění přechodu k energeticky účinnému nízkouhlíkovému hospodářství“⁵,
- s ohledem na zprávu ze dne 10. června 2013 nazvanou „Posouzení dopadů kumulativních nákladů na ocelářství“, kterou zadala Komise Centru pro evropská politická studia⁶,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Využití potenciálu zeleného růstu pro oblast zaměstnanosti“ (SWD(2012)0092),
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. června 2012 o zahájení spolupráce s partnery za našimi hranicemi v oblasti energetické politiky: Strategický přístup k zabezpečeným, udržitelným a konkurenceschopným dodávkám energie⁷,
- s ohledem na společnou zprávu Komise a Mezinárodní organizace práce nazvanou „Přechod k zelenější ekonomice: sociální rozměry“ („Towards a greener economy: the social dimensions“),
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. července 2013 o modrém růstu – podpoře udržitelného růstu v námořním odvětví a v odvětví námořní dopravy a cestovního ruchu

¹ Přijaté texty, P7_TA(2013)0374.

² Přijaté texty, P7_TA(2013)0201.

³ Přijaté texty, P7_TA(2013)0344.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2013)0443.

⁵ Úř. věst. C 81 E, 15.3.2011, s. 107.

⁶ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/steel-cum-cost-imp_en.pdf

⁷ Úř. věst. C 332 E, 15.11.2013, s. 28.

v EU¹,

- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na společná jednání Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku podle článku 51 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a na stanoviska Výboru pro rozvoj a Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A7-0047/2014),
- A. vzhledem k tomu, že cíle v oblasti klimatu, udržitelný růst, zabezpečení dodávek energie, hospodářská a technologická konkurenceschopnost a dokončení vnitřního trhu s energií mají pro EU zásadní význam a jsou vzájemně neoddělitelně spjaty;
- B. vzhledem k tomu, že totéž je zakotveno ve Smlouvě o fungování Evropské unie (SFEU), která stanoví, že mezi cíle energetické politiky Unie patří fungování trhu s energií, bezpečnost dodávek (energie), energetická účinnost, úspory energie, nové a obnovitelné zdroje energie a propojení, a že politika Unie v oblasti životního prostředí musí přispívat k udržování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, ochraně lidského zdraví, obezřetnému a racionálnímu využívání přírodních zdrojů a podpoře opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení regionálních nebo celosvětových problémů životního prostředí, a zejména změny klimatu;
- C. vzhledem k tomu, že pouze závazné cíle poskytují členským státům nezbytnou flexibilitu k dekarbonizaci jejich hospodářství tím nejúčinnějším a nákladově nejefektivnějším způsobem s ohledem na vnitrostátní okolnosti a specifika;
- D. vzhledem k tomu, že se Evropská rada zavázala, že do roku 2050 sníží emise skleníkových plynů o 80 až 95 % v rámci nezbytného snížení emisí rozvinutých zemí jako skupiny;
- E. vzhledem k tomu, že rámec politik v oblasti klimatu pro období do roku 2030 musí kombinovat důkladné zvážení závazků v oblasti klimatu (a to jak dlouhodobých, tak i krátkodobých) s potřebou řešit naléhavé hospodářské a sociální otázky, jako jsou energetická bezpečnost, vysoké náklady na energii pro průmysl a domácnosti, a s potřebou vytvářet nová pracovní místa, podporovat hospodářskou obnovu a přejít na udržitelný model růstu;
- F. vzhledem k tomu, že různé strategické cíle, jako je např. snižování emisí skleníkových plynů, zabezpečení dodávek energie a posilování základů hospodářského růstu, konkurenceschopnosti a zaměstnanosti, musí vycházet ze špičkové technologie, která bude nákladově účinným způsobem využívat zdroje;
- G. vzhledem k tomu, že platnost právního rámce stávajícího souboru opatření týkajícího se energie a klimatu se závaznými cíli, pokud jde o procentní podíl energie z obnovitelných zdrojů, omezení spotřeby energie a emise skleníkových plynů, vyprší v roce 2020; vzhledem k tomu, že zrušení vnitrostátních požadavků na větší využívání obnovitelných zdrojů by mohlo oslabit potřebný růst v tomto odvětví;

¹ Přijaté texty, P7_TA(2013)0300.

- H. vzhledem k tomu, že Komise ve svém výše uvedeném sdělení o plánu pro energetiku do roku 2050 uvedla, že blahobyt, průmyslová konkurenceschopnost a celkové fungování společnosti závisí na bezpečné, udržitelné a cenově dostupné energii;
- I. vzhledem k tomu, že je třeba značně investovat do modernizace energetického systému, ať už s dekarbonizací nebo bez ní, což ovlivní ceny energie v období do roku 2030;
- J. vzhledem k tomu, že úspory energie a energetická účinnost jsou nejrychlejšími a nejlevnějšími způsoby k řešení otázek, jako je energetická bezpečnost, vnější závislost, vysoké ceny a ekologické zájmy;
- K. vzhledem k tomu, že se odhaduje, že nákladově efektivními energetickými opatřeními ve stavebnictví by se do roku 2020 mohlo docílit úspor ve výši 65 milionů tun ropného ekvivalentu (Mtoe);
- L. vzhledem k tomu, že stávající nejistota obklopující budoucí směřování politiky v oblasti klimatu a energetiky odrazuje velmi potřebné investice do čistých technologií;
- M. vzhledem k tomu, že energetický plán do roku 2050 uvádí, že dekarbonizace odvětví energetiky a vysoký podíl obnovitelných zdrojů energie představují levnější variantu než pokračování stávajících politik a že s postupem času budou ceny energie z jaderných a fosilních paliv stále růst, zatímco náklady na energii z obnovitelných zdrojů se sníží;
- N. vzhledem k tomu, že ve sdělení Komise s názvem „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ se odhaduje, že úspory v oblasti zdravotnictví dosažené díky zlepšení kvality místního ovzduší by do roku 2030 mohly představovat až 17 miliard EUR ročně, a že Mezinárodní agentura pro energii odhaduje, že do roku 2035 by soudržné politiky usilující o to, aby oteplování klimatu nepřesáhlo 2°C, mohly snížit roční objem dovozu fosilních paliv do EU o 46 % neboli 275 miliard EUR (1 % HDP EU);
- O. vzhledem k tomu, že konečné ceny energie v posledních deseti letech stále rostou, což vyvolává vzrůstající obavy občanů EU a výrazný nárůst nákladů pro společnosti a průmyslová odvětví;
- P. vzhledem k tomu, že je třeba věnovat pozornost dopadům politiky v oblasti klimatu a energetiky nejen na nejzranitelnější skupiny ve společnosti, ale také na domácnosti s nízkými a středními příjmy, jejichž životní úroveň se v posledních letech snižuje;
- Q. vzhledem k tomu, že odvětví dopravy se významně podílí na emisích skleníkových plynů i na spotřebě energie v EU; vzhledem k tomu, že emise skleníkových plynů v odvětví dopravy se mezi lety 1996 a 2007 zvýšily o 36 %;
- R. vzhledem k tomu, že změna klimatu představuje naléhavou a potenciálně nezvratnou hrozbu pro lidský rozvoj, biologickou rozmanitost a národní bezpečnost, kterou musí mezinárodní společenství řešit;
- S. vzhledem k tomu, že hodnocení pracovní skupiny I Mezivládního panelu pro změnu klimatu za rok 2013 ukazuje, že se můžeme rozhodnout, jak chceme utvářet svou budoucnost, ale že tato příležitost rychle mizí, vzhledem k tomu, že jsme již spálili více než polovinu objemu uhlíku, který poskytoval reálnou možnost omezit oteplování na 2°C,

a že je naléhavě nutné začlenit tento faktor do rozhodování o cyklech plánování v případě velkých podniků a investic do infrastruktury;

- T. vzhledem k tomu, že na kodaňském summitu v roce 2009 se mezinárodní společenství zavázalo, že globální oteplování nesmí v průběhu 21. století přesáhnout 2 °C ve srovnání s předindustriální úrovní, a že vývoj v současné době ke splnění tohoto cíle nespěje;
- U. vzhledem k tomu, že pátá hodnotící zpráva IPCC nedávno potvrdila, že ke splnění tohoto klimatického závazku nesměřujeme, protože vypuštění více než jednoho bilionu tun uhlíku povede ke zvýšení teploty o více než 2°C a v současnosti již byla vypuštěna přibližně polovina tohoto objemu; vzhledem k tomu, že současné postupy tudíž povedou ke zvýšení teploty o více než 2°C za méně než 30 let; vzhledem k tomu, že si nyní musíme stanovit ambiciózní cíle a začít usilovat o jejich splnění;
- V. vzhledem k tomu, že budou-li stávající emise dále pokračovat, jsme podle zprávy Světové banky nazvané „Snižte teplotu“ na cestě k oteplení o 2°C během 20 až 30 let a o 4°C do roku 2100;
- W. vzhledem k tomu, že s cílem udržet změnu klimatu pod 2°C Rada v roce 2011 znovu potvrdila cíl EU snížit do roku 2050 emise skleníkových plynů o 80–95 % ve srovnání s úrovní v roce 1990;
- X. vzhledem k tomu, že generální tajemník OSN Pan Ki-mun vyzval hlavy států, aby na jeho klimatický summit v září 2014 přijeli s cílem přijmout jasné závazky k dalším opatřením v oblasti změny klimatu;
- Y. vzhledem k tomu, že podle zprávy Programu Organizace spojených národů pro životní prostředí z roku 2013 o nesouladu v objemu emisí nejsou stávající závazky v oblasti klimatu pro rok 2020 dostačující k prevenci nebezpečné změny klimatu, a proto bude nutné se zavázat k ambicióznějšímu snížení emisí skleníkových plynů po roce 2020;
- Z. vzhledem k tomu, že z údajů Eurostatu vyplývá, že mezi lety 1990 a 2011 snížila EU emise CO₂ o 16,97 % a je v tomto ohledu na cestě k dosažení cíle, který si stanovila do roku 2020; vzhledem k tomu, že má-li EU i nadále směřovat ke splnění cílů v oblasti klimatu pro rok 2050, je nezbytné ambicióznější snižování emisí CO₂;
- AA. vzhledem k tomu, že údaje statistického odboru OSN ukazují, že celosvětové emise CO₂ se mezi lety 1990 a 2010 zvýšily o více než 50 %;
- AB. vzhledem k tomu, že od roku 2005 do roku 2012 klesly ověřené emise EU v rámci systému ETS o 16 % a emise v odvětvích mimo ETS o 10 %, což ukazuje, že cílů pro rok 2020 v oblasti snižování emisí o 21 % a 10 % bude pravděpodobně dosaženo o několik let dříve;
- AC. vzhledem k tomu, že plán přechodu na nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050 ukazuje, že cíl zaměřený na snížení domácích emisí o 40-44 % je nákladově efektivním postupem pro dosažení nejnižší hranice cíle EU pro rok 2050 stanoveného na 80-95 %, a že tudíž bude potřeba, aby cíl pro rok 2030 přesahoval 44 %, aby tak bylo dosaženo nákladově efektivního postupu směrem ke středu nebo vyšší hranici tohoto rozpětí;
- AD. vzhledem k tomu, že Evropská agentura pro životní prostředí odhaduje, že minimální

náklady na nepřizpůsobení se změně klimatu se budou v celé EU pohybovat mezi 100 mld. EUR ročně v roce 2020 a 250 mld. ročně v roce 2050;

- AE. vzhledem k tomu, že zatímco EU je podle odhadu Mezinárodní energetické agentury zodpovědná za 11 % globálních emisí skleníkových plynů a že emise CO₂ v EU měřené v metrických tunách na osobu stále přesahují celosvětový průměr i průměr rostoucích hospodářství a rozvojových zemí, představuje jednotný evropský trh největší HDP mezi všemi hospodářstvími světa a disponuje významnou kapacitou v oblasti diplomacie; vzhledem k tomu, že ačkoli má EU jen omezené možnosti dosáhnout snížení celosvětových emisí prostřednictvím jednostranných opatření, zastává významnou úlohu díky svému vlivu na přijímání opatření v oblasti klimatu ze strany jiných ekonomik, především pokud jde o dosažení závazné mezinárodní dohody v Paříži v roce 2015; vzhledem k tomu, že EU tudíž musí zaujmout jasný a ambiciózní postoj a potřebuje zajistit, že budoucí dohoda bude ratifikovatelná ve všech členských státech;
- AF. vzhledem k tomu, že problém globální změny klimatu lze vyřešit pouze tehdy, budou-li ambiciózní strategie EU doprovázeny závazky třetích zemí;
- AG. vzhledem k tomu, že pokud má EU dosáhnout svého cíle snižování emisí skleníkových plynů a má-li být také ostatní činnost EU v oblasti klimatu korunována úspěchem, musí být tato činnost součástí celosvětového úsilí; vzhledem k tomu, že vyjednávací pozice EU při jednáních o celosvětové dohodě o klimatu, která má být uzavřena v roce 2015, by se měla odvíjet od jejího rámce pro rok 2030; vzhledem k tomu, že dokud nebude dosaženo vyvážené celosvětové dohody, je třeba vhodným způsobem řešit konkurenceschopnost ekonomiky EU;
- AH. vzhledem k tomu, že snižování emisí skleníkových plynů bude rovněž mít pozitivní vliv na veřejné zdraví díky snížení znečištění ovzduší, zejména v místech s vysokou hustotou obyvatelstva a v jejich okolí;
- AI. vzhledem k tomu, že výroba větrné a solární energie dosáhla vrcholu v Německu dne 16. června 2013, kdy se na celkovém objemu elektřiny podílela 61 %, což dokazuje, že politiky v oblasti klimatu a energetiky jsou úspěšné a měly by být považovány za vzor pro zvyšování regionální koordinace a spolupráce;
- AJ. vzhledem k tomu, že podle Eurostatu činil v roce 2011 podíl obnovitelných zdrojů energie v EU 13 % a že v tomto ohledu je EU na cestě k dosažení svého cíle pro rok 2020;
- AK. vzhledem k tomu, že EU je tudíž na cestě ke splnění svých závazných cílů pro rok 2020 (snížení emisí skleníkových plynů a zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů), avšak nikoli svého orientačního cíle zaměřeného na 20% zvýšení energetické účinnosti;
- AL. vzhledem k tomu, že podle celosvětového energetického výhledu pro rok 2013 se celosvětová spotřeba energie v období 2010 až 2040 zvýší o 56 % (přičemž asijské státy, které nejsou členy OECD, se na tomto nárůstu budou podílet ze 60 %) a fosilní paliva (včetně značného podílu uhlí) budou i nadále pokrývat téměř 80 % celosvětové spotřeby energie do roku 2040;
- AM. vzhledem k tomu, že investice do energetické účinnosti, energie z obnovitelných zdrojů a snižování emisí skleníkových plynů se vzájemně v mnoha ohledech ovlivňují a že je

mimořádně důležité, aby bylo upřednostněno některého z těchto cílů na úkor cílů jiných otevřeně prezentováno a aby o tom byla informována veřejnost;

- AN. vzhledem k tomu, že investoři a průmyslová odvětví nutně potřebují jasný a dlouhodobý rámec politik v oblasti klimatu a energetiky spojený s větší jistotou a tudíž jasnými cenovými signály, který by mohl podpořit střednědobé a dlouhodobé udržitelné investice, snížit rizika s nimi spojená a využít příležitostí na celosvětovém trhu udržitelných technologií; vzhledem k tomu, že jednoznačná strategie v oblasti klimatu a energetiky má zásadní význam pro zvýšení průmyslové konkurenceschopnosti Evropy, podporu hospodářského růstu a vytváření pracovních míst;
- AO. vzhledem k tomu, že je třeba, aby politický rámec v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 zohledňoval jak závazky v oblasti klimatu (dlouhodobé cíle EU i krátkodobá mezinárodní jednání), tak potřebu řešit naléhavé hospodářské a sociální otázky, jako je energetická bezpečnost a vysoké náklady na energii pro průmysl a domácnosti, a potřebu vytváření pracovních míst a hospodářského oživení;
- AP. vzhledem k tomu, že v důsledku omezené dostupnosti domácích zdrojů je přechod EU na energii z obnovitelných zdrojů jediným způsobem, jak v budoucnu zajistit dodávky energie za dostupné ceny;
- AQ. vzhledem k tomu, že v energetickém plánu Komise do roku 2050, který schválil Parlament, se uvádí, že energetická účinnost, obnovitelné zdroje energie a energetická infrastruktura představují pro dekarbonizaci hospodářství dobrou volbu a že by měly být přijaty vhodné politiky a nástroje;
- AR. vzhledem k tomu, že Mezinárodní energetická agentura ve své zprávě o trhu v oblasti energetické účinnosti z roku 2013 označila energetickou účinnost za „nejdůležitější palivo“ světa a že energetická účinnost je nejlevnějším a nejrychlejším způsobem, jak snížit energetickou závislost EU, posílit energetickou bezpečnost, snížit výdaje za energii a bojovat proti změně klimatu;
- AS. vzhledem k tomu, že potenciál obnovitelných zdrojů energie nebyl dosud plně využit; vzhledem k tomu, že energetický plán Komise do roku 2050 stanoví, že obnovitelné zdroje mají mít do roku 2050 hlavní podíl na zajišťování energie, což si žádá, aby k tomuto datu byly stanoveny konkrétní rozhodující cíle s cílem zajistit, aby možnosti v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v EU a diverzifikace dodávek energie na evropský vnitřní trh s energií byly spolehlivé a stabilní, čímž se podpoří konkurenceschopnost a bezpečnost dodávek energie v EU a přispěje se k rozvoji nových odvětví a vývozních příležitostí;
- AT. vzhledem k tomu, že rozvoj obnovitelných zdrojů energie a zvýšená energetická účinnost příznivě ovlivní cíle v oblasti klimatu a energetiky, posílí bezpečnost dodávek energie v EU, podpoří její vedoucí postavení v oblasti technologií i konkurenceschopnost jejího průmyslu, povzbudí růst a zaměstnanost a zajistí EU v budoucnu vysokou přidanou hodnotu;
- AU. vzhledem k tomu, že zlepšení energetické účinnosti představuje nákladově nejúčelnější a nejrychlejší způsob, jak snížit energetickou závislost EU a současně ušetřit koncové uživatele vysokých výdajů za energii a vytvářet pracovní místa a růst v rámci místních ekonomik;

- AV. vzhledem k tomu, že objem dovozu fosilních paliv do EU dosáhl v roce 2011 hodnoty 406 miliard EUR (což představuje více než 1000 EUR na jednoho obyvatele), a předpokládá se, že závislost EU na dovozu energie dále poroste; vzhledem k tomu, že v důsledku této závislosti je Unie vystavena otřesům cen na světových trzích a politickým vlivům, což oslabuje autonomii Unie a členských států v oblasti zahraniční politiky; vzhledem k tomu, že je tudíž zásadní, aby ceny za energie byly pro koncové uživatele maximálně transparentní; vzhledem k tomu, že se EU musí více zaměřit na to, aby energetická účinnost, obnovitelné zdroje a energetická infrastruktura představovaly výhodnou volbu;
- AW. vzhledem k tomu, že prostředky vynaložené na dovoz fosilních paliv příliš nepřispívají k investicím, zaměstnanosti ani růstu v Unii, a vzhledem k tomu, že by přesměrování těchto peněz do domácích investic v oblasti energetické účinnosti, obnovitelné energie a inteligentní infrastruktury tudíž podnítilo růst ve stavebnictví, v automobilovém průmyslu a v odvětví špičkových technologií a vytvářelo kvalitní pracovní místa s vysokou kvalifikací, která nebudou moci být exportována či delokalizována;
- AX. vzhledem k tomu, že podle Mezinárodní energetické agentury zůstanou v roce 2035 dvě třetiny potenciálu energetické účinnosti nevyužity, neboť této oblasti není přiřazena skutečná politická priorita;
- AY. vzhledem k tomu, že studie institutu Fraunhofer uvádějí, že EU je schopna do roku 2030 dosáhnout nákladově účelným způsobem 40% úspory energie;
- AZ. vzhledem k tomu, že různé odborné práce uvádějí, EU má potenciál dosáhnout nákladově účinných úspor energie u konečného uživatele ve výši přes 40 % ve všech odvětvích (bydlení 61 %, doprava 41 %, terciární sektor 38 % a průmysl 21 %); vzhledem k tomu, že pokud by se tento potenciál rozvinul, bude možné na nákladech na energii dosáhnout čistých úspor ve výši 239 miliard EUR ročně;
- BA. vzhledem k tomu, že v EU je více než 40 % konečné energie používáno pro vytápění a chlazení, z čehož připadá (podle údajů Evropské technologické platformy pro vytápění a chlazení) 43 % na domácnosti, 44 % na průmysl a zbytek (13 %) na odvětví služeb;
- BB. vzhledem k tomu, že je prokázáno, že největší potenciál nákladově účinných úspor energie je v oblasti budov, v nichž dochází ke 40 % konečné spotřeby energie a k 36 % emisí CO₂ v EU;
- BC. vzhledem k tomu, že z odborných prací vyplývá, že zlepšování energetické účinnosti vede ke snížení nákladů, z něhož mají prospěch podniky i občané;
- BD. vzhledem k tomu, že potrvá-li současný trend, překročí světová populace do roku 2050 devět miliard a celková poptávka po energii vzroste do roku 2030 o více než 40 %;
- BE. vzhledem k tomu, že neustálý růst cen energie způsobuje v EU vyšší míru palivové chudoby;
- BF. vzhledem k tomu, že v květnu 2012 Evropská rada uznala, že energetická účinnost může významným způsobem přispět ke zvrácení současného trendu zvyšování cen energie a nákladů na energii, jimiž jsou postiženi zejména nejzranitelnější členové společnosti;

- BG. vzhledem k tomu, že ambiciózní cíl úspor energie zvýší čistou zaměstnanost do roku 2020 o 400 000 pracovních míst, zejména díky vytvoření velmi potřebných pracovních příležitostí ve stavebnictví, a povede k navýšení veřejných rozpočtů snížením nákladů spojených s nezaměstnaností;
- BH. vzhledem k tomu, že dokončení vnitřního trhu s energií je nezbytnou podmínkou celkové energetické bezpečnosti EU, konkurenčních cen energie a nákladově účinného plnění cílů politiky v oblasti klimatu;
- BI. vzhledem k tomu, že pokud nejsou rozličné dotace na různé zdroje energie a technologie v oblasti energetiky koordinovány a uplatňovány nákladově účinným způsobem, dochází k narušení hospodářské soutěže a vznikají překážky dokončení vnitřního trhu s energií, aniž by se zvyšovala investiční jistota;
- BJ. vzhledem k tomu, že jen dotace na výrobu elektřiny z fosilních paliv dosáhly v roce 2011 v EU 26 miliard EUR, přičemž tato částka nezahrnuje dotace na ropu a plyn;
- BK. vzhledem k tomu, že Evropská rada ve svých závěrech ze dne 22. května 2013 vyzvala k tomu, aby byla hlavní pozornost věnována postupnému ukončení dotací, které mají nepříznivý vliv na životní prostředí nebo na hospodářství, včetně dotací na fosilní paliva;
- BL. vzhledem k tomu, že odborné práce ukazují, že modernizace a rozvoj energetických sítí a zajištění lepšího propojení je významným způsobem, jak zdokonalit vnitřní trh, snížit náklady na energii a posílit konkurenceschopnost průmyslu, pokud se k nasměrování příslušných investic bude používat analýza nákladů a přínosů;
- BM. vzhledem k tomu, že z odborných prací vyplývá, že celkové systémové náklady a účinky různých zdrojů energie se značně liší; vzhledem k tomu, že k těmto aspektům je třeba rovněž přihlížet při vytváření politik EU v oblasti klimatu a energie;
- BN. vzhledem k tomu, že podle odhadů Mezinárodní energetické agentury povede postupující decentralizace výroby energie k přesunu investičních potřeb v oblasti energetické infrastruktury od přenosu k distribuci, takže v roce 2030 bude tři čtvrtiny celkového objemu investic vyžadovat distribuční síť;
- BO. vzhledem k tomu, že podle údajů Eurostatu již žije v městských oblastech 40 % obyvatel EU, zatímco urbanizace stále postupuje, a že obnovitelné zdroje energie zmírňují znečištění ovzduší částicemi; vzhledem k tomu, že značný podíl emisí má na svědomí odvětví dopravy, v němž se pozitivně projevuje úsilí o zvyšování energetické účinnosti;
- BP. vzhledem k tomu, že Komise uvádí ve svém energetickém plánu do roku 2050, že modernizace sítě je nevyhnutelná, a klade zvláštní důraz na to, že bez ohledu na zvolený scénář budoucího vývoje budou náklady stejné, a to i pokud se rozhodneme nedělat nic; vzhledem k tomu, že je tedy nutné rozvíjet inteligentní propojenou síť a zvolit scénář založený na obnovitelných zdrojích energie a energetické účinnosti, což je jedinou cestou, jak dosáhnout udržitelnosti, konkurenceschopnosti, energetické nezávislosti, energetické bezpečnosti a dostupných cen energie;
- BQ. vzhledem k tomu, že podle zprávy o konkurenceschopnosti Evropy za rok 2012 nabízí odvětví udržitelné energie a environmentálních technologií mnoho příležitostí pro podnikání a vytváření pracovních míst;

- BR. vzhledem k tomu, že zpráva o konkurenceschopnosti Evropy za rok 2012 doporučuje, že pokud si podniky EU chtějí zachovat svou konkurenceschopnost, musí se zaměřit na „využívání obchodních příležitostí, které nabízí globální environmentální a sociální cíle a výzvy“;
- BS. vzhledem k tomu, že podle odhadů, které Komise uvádí ve svém energetickém plánu do roku 2050, požadují všechny posuzované scénáře dekarbonizace, aby se v roce 2050 pohyboval podíl obnovitelných zdrojů energie na celkové spotřebě energie mezi 55 a 75 %; vzhledem k tomu, že z těchto odhadů rovněž plyne, že pokud nebudou učiněny další kroky, dojde po roce 2020 k prudkému snížení podílu obnovitelných zdrojů;
- BT. vzhledem k tomu, že EU je v současnosti globálním lídrem v oblasti obnovitelných zdrojů energie s přibližně půl milionem pracovních míst, která již byla v tomto odvětví vytvořena; vzhledem k tomu, že vyšší podíl obnovitelných zdrojů energie povede k dlouhodoběji udržitelnému růstu a ke zvýšení energetické bezpečnosti;
- BU. vzhledem k tomu, že odvětví obnovitelných zdrojů přispívá jedním procentem k HDP Unie a přímo nebo nepřímo zaměstnává přibližně 1,2 milionu lidí, což je o 30 % více než v roce 2009; vzhledem k tomu, že v roce 2020 bude v odvětví obnovitelných zdrojů energie zaměstnáno 2,7 milionu lidí;
- BV. vzhledem k tomu, že odvětví obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti navzdory krizi rostou a očekává se, že v budoucnosti zajistí další růst HDP Unie;
- BW. vzhledem k tomu, že nejatraktivnější zemí pro investice do energetické účinnosti je podle odborných studií Čína, přičemž k nejvíce atraktivním zemím patří také USA, Indie, Japonsko, Kanada a Austrálie;
- BX. vzhledem k tomu, že je třeba zajistit konkurenceschopnost EU na globálním trhu;
- BY. vzhledem k tomu, že nejlepší příležitost k nalezení dlouhodobého řešení tohoto problému spočívá v posílení výzkumu nových udržitelných forem energie a ve výměně osvědčených postupů;
- BZ. vzhledem k tomu, že základem udržitelného rozvoje je rovnováha mezi třemi pilíři environmentálního, ekonomického a sociálního rozvoje;
- CA. vzhledem k tomu, že při propagaci a provádění kroků nezbytných pro přechod k nízkouhlíkovému hospodářství hraje klíčovou úlohu místní a regionální úroveň;

Cíle

1. vítá zelenou knihu Komise o rámci politiky pro klima a energetiku do roku 2030 a očekává, že Evropská rada na tyto otázky bude reagovat ambiciózně, realisticky, z hlediska nákladů efektivně a flexibilně a že tak Evropské unii s jejími odbornými znalostmi a zkušenostmi v oblasti energetiky zachová dlouhodobě udržitelnou konkurenční výhodu;
2. vyjadřuje hluboké znepokojení nad návrhy na zavedení nové struktury řízení pro rámec do roku 2030 a připomíná, že rámec do roku 2020 vychází z plnohodnotného spolurozhodování Parlamentu a Rady; zdůrazňuje, že Komise by měla u jakéhokoli

návrhu zvolit postup plnohodnotného spolurozhodování Parlamentu a Rady;

3. vyjadřuje politování nad tím, že sdělení Komise „Rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky v období 2020–2030“ (COM(2014)0015) přijaté dne 22. ledna 2014 je krátkozraké a na několika úrovních postrádá ambiciózní cíle, konkrétně vnitrostátní cíle pro energii z obnovitelných zdrojů a jakákoli smysluplná nová opatření na povzbuzování energetické účinnosti; bere na vědomí nedávné sdělení Komise o cenách energie a nákladech na energii v Evropě (COM(2014)0021);
4. bere na vědomí nedávno zveřejněnou první část páté hodnotící zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC), která byla přijata dne 27. září 2013 a která potvrzuje, že globální oteplování je z 95 % důsledkem lidské činnosti (podle čtvrté hodnotící zprávy z roku 2007 činil tento údaj 90 %), a varuje před možnými důsledky nečinnosti pro stabilitu našeho ekosystému;
5. žádá Radu a Komisi, aby v rámci politiky EU v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 zaujaly a uplatňovaly ucelený přístup, který bude založen na vzájemně se posilujících, koordinovaných a koherentních strategiích a ambiciózních závazných cílech v oblasti snižování emisí skleníkových plynů, obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti; žádá Komisi a členské státy, aby lépe využívaly interakcí mezi těmito třemi cíli, neboť představují nejvhodnější nástroje k zajištění toho, aby cílů EU v oblasti klimatu a energetiky bylo dosaženo nákladově efektivním způsobem a v časovém horizontu do roku 2030, aby byly zajištěny investiční jistoty a aby se podpořila a posílila konkurenceschopnost a energetická bezpečnost v EU;
6. žádá Komisi a členské státy, aby stanovily závazný cíl EU snížit do roku 2030 domácí emise skleníkových plynů oproti hodnotám z roku 1990 alespoň o 40 %; domnívá se, že úroveň ambicí musí odpovídat nákladově efektivnímu postupu pro splnění cíle zvýšení o maximálně 2°C; zdůrazňuje, že tento cíl by měl být proveden prostřednictvím individuálních vnitrostátních cílů, které zohledňují osobitou situaci a potenciál každého členského státu;
7. souhlasí s tím, že EU by měla v rámci mezinárodních jednáních o klimatu, a to v dostatečném předstihu před summitem pořádaným generálním tajemníkem OSN v září 2014, oficiálně slíbit, že splní cíl, jež si stanovila v souvislosti se skleníkovými plyny; vyzývá Evropskou radu, aby co nejdříve učinila tentýž příslib;
8. vyzývá Komisi a členské státy, aby stanovily 40% závazný cíl energetické účinnosti EU do roku 2030 v souladu s výsledky výzkumu o potenciálu nákladově efektivních úspor energie; zdůrazňuje, že tento cíl by měl být proveden prostřednictvím individuálních vnitrostátních cílů, které zohledňují osobitou situaci a potenciál každého členského státu;
9. vyzývá Komisi a členské státy, aby pro EU do roku 2030 stanovily závazný cíl vyrábět alespoň 30 % celkové konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů; zdůrazňuje, že tento cíl by měl být proveden prostřednictvím individuálních vnitrostátních cílů, které zohledňují osobitou situaci a potenciál každého členského státu;
10. poukazuje na to, že má-li EU odpovídajícím dílem přispět k celosvětovému úsilí o snížení emisí skleníkových plynů, budou se na něm muset podílet všechna odvětví hospodářství; je toho názoru, že EU musí co nejdříve dosáhnout dohody ohledně rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030, aby byla schopna se připravit na mezinárodní

jednání o nové právně závazné dohodě a aby byla schopna poskytnout členským státům, průmyslu a dalším odvětvím jasný právně závazný rámec a cíle, na jejichž základě bude možné provádět nezbytné střednědobé a dlouhodobé investice v oblasti snižování emisí, energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie;

11. konstatuje, že postup dekarbonizace bude v jednotlivých členských státech záviset na odlišném podílu trvale udržitelných technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie, jaderné energie a zachycování a ukládání uhlíku, bude-li tato technologie včas dostupná; poukazuje na to, že vyšší míra integrace energie z obnovitelných zdrojů si vyžádá značné rozšíření přenosových a distribučních sítí, dodatečnou nastavitelnou záložní kapacitu nebo skladovací kapacitu;
12. připomíná, že každé navýšení nákladů nakonec přímo či nepřímo dopadne na konečné spotřebitele, a je tohoto názoru, že snižování dodatečných nákladů vznikajících v souvislosti s dekarbonizací energetického systému EU je z tohoto důvodu nezbytným předpokladem zachování evropské konkurenceschopnosti;
13. připomíná, že členské státy mají i nadále pravomoc zvolit si svou vlastní skladbu zdrojů energie, a měly by mít tudíž možnost rozhodovat o tom, jaká skladba zdrojů energie je optimální pro dosažení cílů energetické politiky, zvláště pak cíle dekarbonizace;
14. domnívá se, že stanovení ambiciózního a závazného cíle v oblasti energetické účinnosti má prvořadý význam pro to, aby byla energie v Unii využívána co nejúčinnějším způsobem, a že takovýto cíl bude působit v tom smyslu, že bude možné zajistit, aby ke splnění cílů v oblasti snižování emisí skleníkových plynů a v oblasti obnovitelných zdrojů energie bylo nutné vynaložit méně úsilí;
15. je přesvědčen, že celkové a závazné cíle uskutečňované díky společnému úsilí členských států představují nákladově nejefektivnější a nejpružnější způsob, jak členským státům poskytnout nezbytnou flexibilitu a dodržet zásadu subsidiarity;
16. vyzývá Evropskou radu, aby v zájmu udržení pokroku dosaženého na úrovni EU a v zájmu poskytnutí dlouhodobé jistoty stanovila ambiciózní a realistické cíle pro rámec politiky pro klima a energetiku do roku 2030 a aby přitom zvažila z hlediska nákladů nejefektivnější postup, který umožní EU dodržet svůj dlouhodobý závazek přijatý Parlamentem a Radou, který spočívá ve snížení emisí skleníkových plynů v EU do roku 2050 o 80-95 %;
17. vyzývá Komisi, aby svou politiku v oblasti klimatu a energetiky zjednodušila a přispěla tak k větší soudržnosti, pružnosti a nákladové efektivnosti politik EU;
18. zdůrazňuje, že cíl EU stanovený k roku 2050 v oblasti dekarbonizace bude možné splnit pouze tehdy, pokud se postupně přestanou používat fosilní paliva, a že je proto nutné předcházet opatřením, která by jejich používání činila nezbytným; poukazuje na to, že dlouhodobé politiky v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných energií pomohou se takových opatření vyvarovat; v této souvislosti zdůrazňuje nedávná zjištění Mezinárodní energetické agentury, že politiky týkající se energie z obnovitelných zdrojů jsou z dlouhodobého hlediska úspornější než výlučné spoléhání se na ceny uhlíku, protože podporují včasné rozšiřování bohatého portfolia technologií používaných v oblasti obnovitelných zdrojů energie, které jsou v dlouhodobém výhledu potřebné k úplné

dekarbonizaci odvětví energetiky

19. je přesvědčen, že nejlepším způsobem zabezpečení současných i budoucích energetických potřeb EU je vyvážená a diferencovaná skladba různých zdrojů energie a postup, kdy omezování závislosti na určitých zdrojích energie nevede k vytváření nových závislostí, přičemž je třeba připomenout, že Komise doporučuje omezit závislost na energii z fosilních paliv; naléhavě vyzývá členské státy, aby tyto faktory braly v úvahu;
20. vyzývá Komisi, aby v součinnosti s dotčenými průmyslovými odvětvími a jako součást rámce politiky EU v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 vypracovala odvětvové plány, které průmyslovým podnikům zajistí dostatečnou míru flexibility;
21. je toho názoru, že ačkoli mnoha cílů energetické politiky lze dosáhnout zvýšením cen energie, je třeba, aby těchto cílů bylo dosaženo současně se zvýšením hospodářské činnosti;
22. žádá, aby byly uvolněny nezbytné prostředky na výzkum a vývoj technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie a úspor energie;
23. konstatuje, že myšlenka stanovení nového závazného cíle v oblasti snižování emisí CO₂ na základě revidovaného a dobře fungujícího systému obchodování s emisemi se setkává s širokým souhlasem;
24. je toho názoru, že dlouhodobé cíle politiky EU i konkrétní politické nástroje snižování emisí skleníkových plynů musí důsledně odkazovat k roku 1990 jako svému referenčnímu roku;
25. je toho názoru, že své ambice v oblasti omezování emisí CO₂ může EU zvýšit v případě, že se i další země v rozvinutém a rozvíjejícím se světě, které produkují významné množství emisí, přihlásí ke svému spravedlivému podílu na celosvětovém úsilí o snížení emisí;
26. poukazuje na to, že EU se díky tomu, že si k roku 2020 stanovila závazný cíl v oblasti obnovitelných zdrojů energie, dostala do čela technologických inovací v této oblasti; zdůrazňuje, že pokračování v této politice závazných cílů v oblasti obnovitelných zdrojů energie nadále posílí postavení EU na tomto poli; je toho názoru, že rozvoj obnovitelných zdrojů energie přispívá k plnění cíle v oblasti snižování emisí skleníkových plynů, k omezování potřeby dovozu fosilních paliv a k větší diverzifikaci našich zdrojů energie; domnívá se proto, že EU by měla ve svém rámci politiky do roku 2030 stanovit závazný cíl v oblasti obnovitelných zdrojů energie; domnívá se, že do budoucna zaměřená politika v oblasti energetiky a klimatu musí být prováděna v souladu s programem průmyslové politiky EU pro konkurenceschopnost;
27. je toho názoru, že k tomu, aby bylo možné maximálně využívat možností, které nabízejí obnovitelné zdroje energie, je třeba, aby se cíle stanovené k roku 2030 zaměřily na rozvoj a optimalizaci celkového elektroenergetického systému;
28. je toho názoru, že EU je na dobré cestě ke splnění cíle v oblasti obnovitelných zdrojů energie, které mají do roku 2020 dosáhnout 20% podílu; zdůrazňuje, že jejich částečně nekoordinovaný a mimořádně rychlý vnitrostátní rozvoj má závažné dopady na evropský vnitřní trh s energií (mj. v podobě tzv. kruhových toků, loop flows); je toho názoru, že

energie z obnovitelných zdrojů by v budoucnu měla převzít větší odpovědnost za distribuční soustavy; žádá, aby při rozhodování o dalším rozvoji obnovitelných zdrojů energie byly zohledňovány všechny příslušné aspekty distribučních soustav;

29. zastává názor, že dobře navržené, pružné a předvídatelné systémy podpory by byly vhodným nástrojem pobídek pro nákladově efektivní rozvoj a šíření obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti; zdůrazňuje, že jakékoli vnitrostátní systémy podpory obnovitelných zdrojů by měly postupně být nahrazovány integrovanějším systémem podpory na úrovni EU či úrovni bezprostředně nižší, která by zohledňovala míru vyspělosti technologií a regionální a zeměpisné rozdíly, což by mohlo poskytnout rámec více spojený s trhem, jistotu pro investice a rovné podmínky hospodářské soutěže; domnívá se, že důležitou úlohu v této oblasti bude hrát Komise tím, že bude poskytovat poradenství, včetně souladu systémů podpory s vnitřním trhem a pravidly pro státní podporu, a rovněž s ohledem na význam programu Horizont 2020 pro výzkum a inovace;
30. domnívá se, že rámec politiky pro období do roku 2030 by se měl stát v souladu s různými Komisí přijatými plány součástí dlouhodobější vize, jejímž horizontem by měl být rok 2050; domnívá se v této souvislosti, že politiky EU do roku 2030 týkající se snižování emisí skleníkových plynů, energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti by z této perspektivy měly být chápány jako milníky na cestě směřující k dosažení dlouhodobějších cílů a měly by uplatňovat komplexní přístup zajišťující jejich nákladovou efektivnost, předvídatelnost a udržitelnost;
31. je toho názoru, že v rámci podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti v celoevropském měřítku připadá klíčová úloha regionální politice EU; poukazuje na to, že vzhledem k různým zeměpisným podmínkám není možné uplatňovat ve všech regionech jednu univerzální energetickou politiku;
32. uznává, že dotování všech zdrojů energie, včetně fosilních paliv a jaderné energie, může mít významné dopady na ceny energie; konstatuje, že některé obnovitelné zdroje energie, jako například pobřežní větrné elektrárny či solární fotovoltaické panely, začínají být z hlediska nákladů podobně konkurenceschopné jako konvenční zdroje energie, a domnívá se, že je proto třeba upravit s nimi spojené systémy podpory a postupně zrušit dotace, aby mohly být finanční prostředky převedeny na programy výzkumu a vývoje energetických technologií, jako je příští generace obnovitelných zdrojů a technologie na ukládání energie; zdůrazňuje však, že by to mělo být oznámeno s dostatečným časovým předstihem, aby se zamezilo škodlivým dopadům na toto odvětví, a že to vyžaduje reformu fungování trhu s energií, jednodušší administrativní a technické postupy pro připojení k síti a vyšší míru transparentnosti trhů s energií; vyjadřuje politování nad retroaktivními změnami, k nimž došlo v některých těchto systémech a které poškodily důvěru investorů a míru investic do obnovitelných zdrojů energie; žádá Komisi, aby prostudovala možnosti transformace výlučně energetických trhů, která by zaručila návratnost investic do různých druhů obnovitelných zdrojů energie, jež se příznivě projevují v poklesu velkoobchodních cen, zároveň se tím však negativně ovlivňuje návratnost investic; zdůrazňuje, že jasná politika v oblasti obnovitelných zdrojů energie spolu s programy výzkumu a vývoje jsou nezbytným předpokladem stlačování nákladů u všech technologií založených na obnovitelných zdrojích energie, intenzivnějšího rozvoje inovací, vývoje a zavádění novějších a dosud méně vyspělých technologií; žádá Komisi, aby prostudovala dopad přednostní distribuce energie na celkové náklady na energii;

33. zdůrazňuje současně, že je třeba, aby EU snižovala svoji závislost na dovážených fosilních palivech; konstatuje, že řada dotací poskytovaných na fosilní paliva, jadernou energii a některé vyspělé obnovitelné zdroje energie vytváří strukturální deformace trhu v řadě členských států; vyzývá členské státy, aby co nejdříve zrušily tyto dotace, a zejména přímé a nepřímé dotace na fosilní paliva, které mají negativní vliv na životní prostředí;
34. vyzývá Komisi, aby v součinnosti s členskými státy připravila plány pro jednotlivé země, které budou obsahovat jasné závazky týkající se rušení těchto dotací;
35. žádá Komisi, aby zřídila soupis všech vnitrostátních a evropských dotací a systémů podpory obnovitelných zdrojů energie, a vyzývá členské státy, aby se v součinnosti s Komisí zasadily o zvýšení soudržnosti a transparentnosti na úrovni EU;
36. uznává, že investice do obnovitelných zdrojů energie se zejména v důsledku retroaktivních změn přijatých určitými členskými státy značně zkomplikovaly; žádá, aby právní rámec politiky a opatření do roku 2030 byl stabilní a předvídatelný a aby jeho základem byl ambiciózní závazný cíl v oblasti obnovitelných zdrojů energie, což významnou měrou přispěje k tvorbě pracovních míst a minimalizaci nejistoty, sníží investiční rizika a omezí kapitálové náklady, a tím i objem potřebné podpory;
37. konstatuje, že dlouhodobé cíle zajišťují politickou stabilitu a posilují důvěru investorů a minimalizují tak zároveň výši rizikových přírážek pro investory, což je faktor, který má pro rozvoj kapitálově náročných technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie kritický význam; konstatuje, že absence cílů by vedla k významnému zvýšení nákladů na obnovitelné zdroje zatímco investice, které by stanovení dlouhodobého cíle umožnilo, by naopak působily na snižování nákladů na technologii a zmenšovaly by potřebu zvláštní podpory;
38. poukazuje na to, že Komisí vypracovaný plán přechodu na nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050 ukazuje, že obnovitelné zdroje energie a vyšší energetická účinnost by mohly Unii přinést roční úspory ve výši 175 až 320 miliard EUR;
39. podtrhuje významný potenciál tvorby pracovních míst, který s sebou nesou obnovitelné zdroje energie (2 miliony pracovních míst do roku 2020)¹;
40. domnívá se, že nezbytným předpokladem účinné výroby energie z obnovitelných zdrojů je zlepšení flexibility sítě, infrastruktury a přenosu energie;
41. s ohledem na potřebu rychlé integrace obnovitelných zdrojů energie vyzývá Komisi, aby předložila také návrhy na vytvoření vnitřního trhu s pevným jádrem členských států, které jsou k této integraci ochotné a které chtějí co nejrychleji zahájit spolupráci na společné produkci a distribuci elektřiny a na jejím společném využívání;
42. domnívá se, že by měly být komplexním způsobem monitorovány dopady různých zdrojů energie na životní prostředí a klima;
43. poukazuje na to, že nejlevnější energie je energie, která se nevyužije; v této souvislosti zdůrazňuje, že vyšší energetická účinnost a úspory energie by měly být chápány jako

¹ Pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Využití potenciálu zeleného růstu pro oblast zaměstnanosti“ (SWD(2012)0092).

úhelné kameny politiky EU v oblasti klimatu a energetiky; je přesvědčen, že energetická účinnost pomáhá zachovávat zdroje, snižovat náklady na energie, energetickou závislost na dovážených palivech, obchodní deficity a zdravotní dopady a zlepšuje dlouhodobou konkurenceschopnost hospodářství EU v mezinárodním měřítku a usnadňuje snižování emisí skleníkových plynů EU; poukazuje na to, že výzkum ukazuje, že využití potenciálu EU nákladově efektivních úspor energie ve výši 40 % by umožnilo snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů nejméně o 50 % a zvýšit podíl energie z obnovitelných zdrojů ve skladbě zdrojů energie na 35 %; vyzývá členské státy, aby včas a v plném rozsahu provedly směrnici o energetické účinnosti a směrnici o energetické účinnosti budov; zdůrazňuje, že při navrhování nových politik pro energetickou účinnost je třeba brát v úvahu potenciál každého hospodářského odvětví a každou ekonomickou situaci a že přechod k lepší energetické účinnosti by se měl zaměřit na celý energetický dodavatelsko-obdobratelský řetězec, včetně transformace, přenosu, distribuce a dodávek, a současně na spotřebu v průmyslu, stavebnictví a domácnostech, i na dopravu; uznává přínos kampaní na zvyšování povědomí o energetické účinnosti;

44. uznává, že EU se svou současnou politikou nebude schopna splnit cíle, které si v oblasti energetické účinnosti stanovila k roku 2020; připomíná, že Komise slibovala, že pokud by jednotlivé cíle členských států ve svém úhrnu nedosahovaly 20% úrovně celoevropského cíle, stanoví pro ně v oblasti energetické účinnosti k roku 2020 závazné cíle a některá další opatření; připomíná, že cíle stanovené k roku 2030 musí být koncipovány jako milníky na cestě k dlouhodobější vizi do roku 2050, aby bylo možné vzít v úvahu dlouhé investiční cykly; žádá Evropskou radu, aby stanovila závazné cíle v oblasti energetické účinnosti k roků 2020 a 2030, které se stanou základem udržitelné politiky v oblasti energetiky a klimatu;
45. zdůrazňuje, že jediný cíl v oblasti snižování emisí skleníkových plynů, jehož plnění má probíhat hlavně prostřednictvím systému obchodování s emisemi (ETS), neumožní využít obrovského potenciálu energetické účinnosti v odvětvích, která nejsou součástí ETS, a povede zároveň k tomu, že snaha o plnění cíle stanoveného v oblasti dekarbonizace k roku 2030 zůstane z větší části záležitostí odvětví zapojených do systému ETS a bude spojena se zbytečně vysokými náklady; konstatuje, že mnohé z překážek bránících zlepšování energetické účinnosti nejsou finanční povahy a že v rámci přístupu počítajícího s jediným cílem snižování emisí skleníkových plynů, k němuž má docházet prostřednictvím systému ETS, nemohou být odstraněny;
46. zdůrazňuje, že hlavním zájmem dlouhodobé politiky EU v oblasti energetické účinnosti by se mělo stát snižování spotřeby energie v budovách, neboť renovace stávajících budov má pro nákladově efektivní úspory energie mimořádný potenciál; zdůrazňuje, že je třeba zvýšit stávající míru a kvalitu rekonstrukce budov, aby EU mohla snížit spotřebu energie ve stávajících budovách o 80 % do roku 2050 ve srovnání s úrovní z roku 2010;
47. poukazuje na to, že odvětvový cíl zvyšování energetické účinnosti budov by se stal hnací silou tolik potřebné transformace fondu budov a ve výsledku by zajistil využití obrovského zdroje energie, který představuje; uznává, že překážky na tomto poli jsou převážně povahy nikoli technologické, nýbrž právní, administrativní a finanční, a že transformace trhu si vyžádá určitý čas a bude do značné míry záviset na dlouhodobých a spolu s nimi stanovených střednědobých cílech pro období do roku 2020, 2030 a 2040, které by měly vést k tomu, že celý fond budov bude mít do roku 2050 téměř nulovou spotřebu energie;

48. žádá Komisi, aby se zabývala vypracováním lepších metod a nástrojů pro výpočet a monitorování pokroku, které pomohou navrhnout jednotnější a transparentnější přístup EU k energetické účinnosti; a aby spolupracovala s členskými státy na překonání politických překážek; bere na vědomí, že energetická náročnost v poměru k hospodářské výkonnosti se již desítky let hlavně z ekonomických důvodů zlepšuje; domnívá se, že energetická účinnost se může rovněž stát významnou hnací silou pro vědy o materiálech a že by se mělo učinit více s cílem pomoci průmyslovým podnikům v EU ještě více snížit energetickou náročnost a zlepšit konkurenceschopnost (především prostřednictvím vlastní výroby tepla a elektřiny), což pomůže snížit riziko úniku uhlíku; žádá Komisi, aby posoudila a vyhodnotila pokrok a vývoj energetické účinnosti v EU ve srovnání s jejími hlavními světovými konkurenty a aby zlepšila energetické odhady s ohledem na specifické mimoekonomické činitele zlepšování energetické účinnosti a na přínosy úspor energie a aby vytvořila příznivé podmínky pro investice do zvyšování energetické účinnosti v souvislosti s přezkumem pokynů pro státní podporu; žádá Komisi, aby v souvislosti s prováděním směrnice o energetické účinnosti a jejím nadcházejícím přezkumem zhodnotila během přiměřené doby vývoj úspor energie v EU;
49. konstatuje, že systém ETS je v současnosti hlavním nástrojem umožňujícím snížit emise skleníkových plynů v průmyslu a odvětví energetiky a současně podpořit nákladově a ekonomicky efektivní investice do udržitelných technologií; konstatuje proto, že má-li být se zlepšit schopnost systému ETS účinně a automaticky reagovat na hospodářské výkyvy, a odstranit tak potřebu zásahů na trhu *ad hoc* a obnovit důvěru investorů prostřednictvím systému, který bude dlouhodobě předvídatelný a spolehlivý, je nutné jeho strukturální zlepšení; žádá, aby byla v roce 2014 navržena naléhavá strukturální reforma systému ETS, která by řešila současný přebytek povolenek a nepružnost tohoto mechanismu; zdůrazňuje, že reforma systému ETS by měla zajišťovat, aby tento systém byl i nadále plně založený na trhu;
50. připomíná Komisi, že ji Parlament již dříve žádal, aby v co nejkratším možném termínu navrhla právní předpisy, které by upravily požadavek na každoroční lineární snižování o 1,74 %, tak aby bylo možné splnit požadavky na snížení emisí CO₂ do roku 2050;
51. dále zastává názor, že Komise by měla navrhnout, aby výnosy z dražeb byly povinně vyčleněny na inovativní technologie šetrné k životnímu prostředí; domnívá se, že ustanovení týkající se odvětví a pododvětví ohrožených rizikem úniku uhlíku by měla zůstat v platnosti a mohou být přezkoumána v souvislosti se závaznou mezinárodní dohodou o boji proti změně klimatu s cílem zaručit průmyslu co nejvyšší míru jistoty;
52. konstatuje, že EU potřebuje komplexní rámec pro politiku v období do roku 2030, který bude podporovat investice a dlouhodobou dekarbonizaci v odvětvích, jež nejsou součástí systému ETS, odpovídají však za 60 % emisí skleníkových plynů, které v EU vzniknou; zdůrazňuje, že některá odvětví, jako je stavebnictví či doprava, mají významný, a přitom nevyužitý potenciál úspor energie (s odhadovaným potenciálem energetické účinnosti ve výši 61 respektive 41 %); zdůrazňuje, že odvětví nespádající do systému ETS by mohla podstatně usnadnit úsilí EU o snížení emisí uhlíku; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby pokračovaly v ambiciózním rámci pro odvětví nespádající do ETS do roku 2030 a zároveň zachovaly pružnost, která umožňuje členským státům stanovit si vlastní cesty k dosažení cílů sdíleného úsilí; uznává, že cíle pro odvětví, která nejsou součástí systému obchodování s emisemi, by měly být stanoveny na základě zezdola vycházejícího posouzení potenciálu v jednotlivých odvětvích;

53. zdůrazňuje, že cíle pro odvětví, která nejsou součástí systému obchodování s emisemi, (sdílení úsilí) jsou ve srovnání s odvětvími, která jsou součástí tohoto systému, poměrně málo ambiciózní a že velmi kontroverzní kredity, přidělované například za průmyslové plyny, jsou v rámci sdílení úsilí stále přípustné, kdežto v rámci systému ETS přípustné nejsou;
54. žádá Komisi, aby v co nejkratším možném termínu předložila návrh, který umožní zakázat používání kreditů nadále nevyužitelných v rámci ETS i v rámci sdílení úsilí, a žádá členské státy, aby se bezodkladně zavázaly k tomu, že uplatní stejný postup, který jsou povinny dodržovat v případě průmyslu;
55. žádá Komisi, aby navrhla ambicióznější rámec pro odvětví, která nejsou součástí systému obchodování s emisemi (sdílení úsilí);
56. zdůrazňuje, že není dostatečně zohledňován vliv metanu (CH₄) na globální oteplování, vzhledem k tomu, že potenciál globálního oteplování (GWP) je u tohoto plynu v rozmezí 15 let 80krát vyšší než v případě CO₂ a v rozmezí 40 let 49krát; vyzývá Komisi, aby v souvislosti s opatřeními ke snížení emisí skleníkových plynů provedla důkladnou analýzu tohoto vlivu metanu a aby vyhodnotila jednotlivé možnosti a navrhla plán snížení emisí CH₄, který bude odpovídat konkrétní situaci jednotlivých odvětví a členských států;
57. vyzývá Komisi, aby předložila návrh konkrétního rámce pro dopravu, neboť na odvětví dopravy připadá přibližně čtvrtina emisí skleníkových plynů EU a spotřeby energie v EU, což z něho činí odvětví, které je z hlediska emisí skleníkových plynů po výrobě energie hned druhé v pořadí;
58. domnívá se, že nová generace biopaliv bude hrát významnou úlohu při snížení emisí skleníkových plynů v dopravě a současně povede i ke zvýšení energetické bezpečnosti a přispěje k růstu a tvorbě pracovních míst;
59. poukazuje na význam úplného výpočtu množství CO₂ podle pravidel směrnice o kvalitě paliv pro omezení životního cyklu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot; zdůrazňuje, že směrnice o kvalitě paliv může plnit důležitou úlohu při prosazování udržitelných biopaliv v rámci politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030; vyjadřuje tudíž politování nad neochotou Komise zajistit, aby směrnice o kvalitě paliv byly uplatňována i po roce 2020;
60. vyzývá Komisi, aby vymezila soubor ukazatelů pro posuzování pokroku dosaženého v konkrétních odvětvích, která nejsou součástí systému ETS, se zvláštním zřetelem k udržitelnému fungování budov;
61. domnívá se, že kogenerace a účinné dálkové vytápění a chlazení budou hrát v současnosti i v budoucnu významnou úlohu pro zvyšování energetické účinnosti, optimalizaci využívání obnovitelných zdrojů na výrobu tepla nebo elektřiny a zlepšování kvality místního ovzduší; vyzývá EU, aby zvažila možnosti plné integrace odvětví vytápění a chlazení do procesu přechodu k udržitelnému energetickému systému; konstatuje, že toto odvětví v současnosti odpovídá za přibližně 45 % koncové spotřeby energie v EU; vyzývá proto Komisi, aby shromáždila potřebné údaje týkající se zdrojů a využití vytápění a chlazení, jakož i distribuce tepla k různým skupinám konečných spotřebitelů (např. bydlení, průmysl, terciární odvětví); vyzývá Komisi a členské státy, aby dále podporovaly

dostupná a účinná řešení vytápění a chlazení;

62. poukazuje na významný potenciál dálkového vytápění a chlazení pro zvyšování energetické účinnosti formou recyklace tepla vznikajícího při výrobě elektřiny v kombinovaných teplárenských a elektrárenských provozech, ve spalovnách odpadu a při průmyslových energetických procesech, které by jinak zůstalo nevyužito; konstatuje dále, že v městských oblastech to navíc nabízí integrované řešení, díky němuž by Evropská unie mohla omezit svou závislost na dovážení energie a udržet náklady na vytápění a chlazení na cenové výši, která je pro občany dostupná;
63. vyzývá Komisi a členské státy, aby provedly analýzu zbývajících potenciálů obnovitelných zdrojů energie z hlediska jejich využitelnosti pro účely vytápění a chlazení a aby prozkoumaly možnosti součinnosti mezi vyšší spotřebou energie z obnovitelných zdrojů a prováděním směrnice o energetické účinnosti a směrnice o energetické náročnosti budov;
64. konstatuje, že velký potenciál úspor energie má odvětví IKT, které je samo jedním z významných odběratelů elektrické energie, neboť na datová centra v EU připadá až 1,5 % celkové spotřeby elektřiny a spotřebitelé si rostoucí měrou uvědomují uhlíkovou stopu služeb IKT a cloud computingu, které využívají, a dále konstatuje, že toto odvětví se může stát vzorem energetické účinnosti a podpory energie z obnovitelných zdrojů;

Soudržnost politických nástrojů

65. opětovně zdůrazňuje, že rámec politik v oblasti energetiky a klimatu pro období do roku 2030 musí zajistit nákladově efektivnější plnění stanovených cílů; domnívá se, že by toho mohlo být dosaženo vysláním jasných investičních signálů a vyloučením nadměrných náhrad a přílišné složitosti a regulační zátěže pro průmysl; domnívá se, že by tento rámec měl tedy členským státům umožnit flexibilitu a volnost v rámci stanovených limitů a poskytnout stabilitu a transparentnost pro investiční rozhodnutí; vyzývá členské státy, aby tento rámec EU plně respektovaly;
66. zdůrazňuje důležitost posílené spolupráce při řešení mnohých výzev v oblasti klimatu a energetiky, vytvoření transparentního energetického trhu EU a zavádění výměny osvědčených postupů v energetické oblasti na úrovni EU, aby se tak posílila vnitrostátní opatření a zvýšila jejich soudržnost; domnívá se, že rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 by měl zahrnovat ustanovení požadující, aby členské státy projednávaly se sousedními státy veškeré plány významných změn v oblasti dodávek energie;
67. připomíná, že jasný, jednotný a důsledný politický a regulační rámec založený na holistickém přístupu má zásadní význam pro povzbuzení hospodářství, tvorbu růstu i zajištění stabilních a dostupných cen energie a že pomůže stimulovat nezbytné investice do možností, které jsou z ekonomického a environmentálního hlediska dobrou volbou (energie z obnovitelných zdrojů, účinnost, inteligentní sítě), jak stanoví energetický plán Komise do roku 2050, a to nákladově efektivním a udržitelným způsobem; konstatuje, že rozpornost našich cílů, které jsou stanoveny k roku 2020, přispěla k současné nízké ceně uhlíku;
68. zdůrazňuje, že s ohledem na dlouhodobé ekologické investice je velmi důležité, aby průmysl měl ve střednědobém výhledu právní jistotu, a vyzývá k vytyčení vysokých a

závazných cílů v oblasti emisí skleníkových plynů, energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti;

69. zdůrazňuje, že nejsoudržnější koncepce pro období po roce 2020 spočívá v tom, že k roku 2030 bude stanoven celoevropský cíl v oblasti snižování emisí skleníkových plynů a zároveň bude zohledněno snížení emisí vyplývající z cílů EU stanovených k roku 2030 v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů; konstatuje, že celkový přístup zahrnující v rámci jediného balíčku opatření cíle v oblasti energetické účinnosti, energie z obnovitelných zdrojů a emisí skleníkových plynů a definovaný v souladu se současným potenciálem úspor v oblasti nákladově efektivních řešení, by Evropské unii umožnil splnit její cíle v oblasti konkurenceschopnosti, energetické bezpečnosti a dekarbonizace při nižších cenách CO₂ a menším zatížení průmyslu, než jaké by s sebou nesl přístup zaměřující se pouze na dosažení cíle v oblasti emisí skleníkových plynů;
70. bere na vědomí, že Unie navrhla mezinárodní přezkumný postup, který má sloužit k posuzování předběžných příslibů před uzavřením dohody o ochraně klimatu v roce 2015; žádá proto Radu, aby se dohodla na jasném harmonogramu přezkumného procesu, tak aby bylo zajištěno přezkoumání cíle EU v oblasti snižování emisí skleníkových plynů, jakož i dalších cílů, které s ním souvisejí, a v případě potřeby jejich lepší vymezení;
71. zdůrazňuje, že s ohledem na zajištění řádného fungování jednotného trhu je třeba provést komplexní analýzu nástrojů a cílů a jejich soudržnosti; zdůrazňuje, že cíl v oblasti snižování emisí skleníkových plynů musí být dostatečně ambiciózní, aby vytvářel nové pobídky vedle těch, které s sebou nesou cíle v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů, a aby byl v souladu s vědecky stanovenou mírou snižování emisí, která je s ohledem na zabránění nebezpečné změně klimatu považována za nezbytnou;
72. žádá Komisi, aby zkoumala interakce mezi cíli v oblasti klimatu a energetiky, aby tak dospěla k co nejúčinnějším politikám na úrovni EU a vyhnula se problémům, které vyvstanou, pokud cíle a opatření nejsou stanoveny soudržným způsobem, a to nejen s ohledem na vnitrostátní HDP, ale na i kapacity a potenciál každého členského státu dosáhnout nákladově účinného snížení emisí; připomíná, že zlepšování energetické účinnosti v oblastech, které nejsou součástí systému ETS, jako jsou budovy a doprava, povede k významnému snížení emisí skleníkových plynů a umožní snížit úsilí o dekarbonizaci v dalších odvětvích;
73. žádá Komisi, aby zvýšila účinnost a nákladovou efektivitu plnění tří stanovených cílů a přijala za tímto účelem koordinovaná a vzájemně soudržná opatření, která umožní reálné využívání stávajících vazeb mezi těmito třemi cíli;
74. konstatuje, že diskuse o cílech pro období do roku 2030 by měla vycházet ze spolehlivé ekonomické analýzy potenciálních dopadů těchto cílů na jednotlivé země a odvětví; žádá Komisi, aby uveřejnila veškeré dostupné údaje a analýzy týkající se tohoto tématu, které by umožnily zjistit, zda by členské státy byly vystaveny různému zatížení;
75. domnívá se, že členské státy a regiony by měly být vedeny ke zlepšení spolupráce za účelem optimalizace výzkumu, vývoje, inovací a efektivnosti rozvoje obnovitelných zdrojů energie, včetně zohlednění pobřežních větrných elektráren; vyjadřuje politování nad tím, že dosud nebyly téměř využívány mechanismy spolupráce, které zavedla směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, a vyzývá k častějšímu využívání těchto mechanismů; bere na vědomí závěry Komise, z nichž vyplývá, že lepší

využívání stávajících možností spolupráce by mohlo mít významné přínosy, například v podobě oživení obchodu; zdůrazňuje, že regionální integrace hraje mimořádně významnou úlohu při zajišťování toho, aby zavádění obnovitelných zdrojů energie bylo nákladově efektivní; v této souvislosti se domnívá, že Komise může hrát významnou úlohu při koordinaci, finanční podpoře a přípravě vhodných analýz obnovitelných zdrojů energie a potenciálu jednotlivých členských států, jakožto hnací síla pro postupné sblížení vnitrostátních politik v oblasti obnovitelných zdrojů energie;

76. konstatuje, že svůj závazek v oblasti snižování emisí skleníkových plynů musí EU splnit za pomoci opatření, která zabrání rozvoji nekonvenčních fosilních paliv získávaných například z dehtových písků, která jsou z hlediska emisí skleníkových plynů velmi intenzivní;
77. vyzývá Komisi, aby předložila analýzu toho, jak lze různé zdroje energie, včetně obnovitelných, udržitelnějším a nákladově efektivním způsobem rozvíjet, se zohledněním jejich dopadů na životní prostředí, celkových systémových nákladů, aspektů týkajících se závislosti na surovinách (zejména na vzácných zeminách, jichž je v Evropě nedostatek), účinného využívání zdrojů a životního cyklu;
78. vyzývá Komisi, aby předložila analýzu toho, jak mohou stabilní zdroje obnovitelné energie, jako je vodní energie, zvláště pak přečerpávací vodní elektrárny, udržitelná biomasa nebo geotermální energie, spolu se zdroji využívajícími fosilních paliv, doplňovat flexibilní obnovitelné zdroje; žádá Komisi, aby navrhla kritéria udržitelnosti pro pevnou a plynou biomasu a zohlednila přitom životní cyklus emisí skleníkových plynů s cílem omezit neefektivní využívání zdrojů biomasy;
79. zdůrazňuje, že pro dosažení cílů EU v oblasti klimatu a energetiky má velký význam účinné využívání zdrojů; naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby cíle v oblasti účinného využívání zdrojů zahrnuly v co možná nejširší míře do ostatních klíčových politických oblastí, vyměňovaly si osvědčené postupy a aby postupně ukončily dotace, které vedou k neúčinnému využívání zdrojů;
80. vyzývá Komisi, aby na internetu vytvořila snadno dostupnou databázi osvědčených postupů pro účinné využívání zdrojů;
81. připomíná, že včasné provádění a uplatňování právních předpisů EU, zvláště pak v oblasti životního prostředí a energetiky, je povinností a nezbytným předpokladem toho, jak předejít roztržitosti trhu;
82. žádá Komisi, aby zhodnotila vývoj úspor energie v EU;
83. konstatuje, že orientační vnitrostátní cíle v oblasti energetické účinnosti, které byly stanoveny na základě směrnice EU o energetické účinnosti z roku 2012 a uveřejněny v roce 2013, nepřispívají k naplnění ambicí EU, jež se dohodla na 20% zvýšení; trvá na tom, aby Komise již dále nečekala a navrhla novou politiku a nová opatření, jejichž součástí bude i závazný cíl pro zvyšování energetické účinnosti v období do roku 2020, a že by měla s ohledem na zajištění vzájemné soudržnosti stanovených cílů zahrnout závazný cíl v oblasti energetické účinnosti do svého chystaného sdělení, které se bude týkat rámce pro rok 2030;
84. vyzdvihuje význam místních a regionálních iniciativ v oblasti klimatu a energetiky, neboť

tyto iniciativy mohou významným způsobem přispět k úsilí jednotlivých států o zmírnění změn a mohou rovněž přispět k dalšímu rozvoji decentralizované výroby energie; doporučuje, aby Komise takové iniciativy podpořila, zejména cíleným rozvíjením stávajících finančních programů v oblasti klimatu a energetiky; vybízí Komisi a členské státy, aby odstranily veškeré překážky bránící místním a regionálním orgánům v plnění cílů EU v oblasti klimatu a energetiky;

85. upozorňuje na to, že stávající rámec EU pro oblast energetiky a klimatu neodráží rozdíly ve využívání energie ve městech a venkovských oblastech, které nejsou připojeny k síti; konstatuje, že v oblastech venkova jsou některé energetické problémy vyhrcořenější (nízká energetická účinnost, cenová dostupnost energie, hluboká uhlíková stopa vznikající v důsledku vytápění za použití pevných a kapalných paliv);
86. vyzývá Komisi, aby jako součást rámce pro politiky v oblasti energetiky a klimatu do roku 2030 vypracovala energetickou strategii pro oblast venkova, jejímž cílem by bylo provést analýzu některých konkrétních problémů, s nimiž se potýkají spotřebitelé, kteří nemají připojení k energetické síti, a sestavit seznam politických doporučení pro členské státy;
87. vyjadřuje přesvědčení, že rámec pro politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 by měl zahrnovat nástroje dostupné prostřednictvím regionální politiky EU, s cílem dosáhnout cíle pro rok 2013, a že by to mělo zahrnovat lepší využívání evropských strukturálních a investičních fondů pro rozvoj decentralizovaných projektů v oblasti obnovitelných energií, projektů čistých paliv v městských a venkovských oblastech a projektů na zvýšení energetické účinnosti;

Energetická bezpečnost

88. zdůrazňuje, že zabezpečení dodávek energie má pro občany a podniky EU klíčový význam; upozorňuje na význam rámce pro klimatickou a energetickou politiku do roku 2030, který se zabývá potřebami, jako jsou větší energetická bezpečnost, udržitelnost životního prostředí, konkurenceschopnost hospodářství a průmyslu EU, přijatelné ceny energie pro všechny Evropany, větší odolnost vůči celosvětovým energetickým otřesům a tvorba pracovních míst, jakož i sociálními aspekty pomocí opatření, jako je diverzifikace tras pro dodávky energie či diverzifikace dodavatelů a zdrojů energie;
89. zdůrazňuje, že je nutné zajistit energetickou bezpečnost a postupně i energetickou soběstačnost EU, čehož má být dosaženo především prosazováním energetické účinnosti, energetických úspor a výroby energie z obnovitelných zdrojů, což spolu s dalšími alternativními zdroji energie omezí závislost na dovozu; poukazuje na vzrůstající zájem o průzkum nalezišť ropy a zemního plynu ve Středozezemním a Černém moři; domnívá se, že v kontextu politiky EU v oblasti těžby ropy a zemního plynu na moři by měl být kladen důraz na předcházení potenciálním rizikům a na vymezení výlučných ekonomických zón (EEZ) dotčených členských států a příslušných třetích zemí v souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu, jejíž jsou všechny členské státy i EU jako taková signatáři;
90. zdůrazňuje, že členské státy mohou v zájmu zabezpečení dodávek rozhodnout o své vnitrostátní skladbě zdrojů energie a využívat vlastní zdroje energie za předpokladu, že tyto zdroje splňují dlouhodobé cíle Unie v oblasti životního prostředí a klimatu, přičemž zaručí bezpečné, environmentálně udržitelné a sociálně přijatelné postupy i během

průzkumných a těžebních činností a zohlední jejich možné škodlivé přeshraniční důsledky;

91. zdůrazňuje, že s ohledem na snahu EU docílit energetickou bezpečnost je jednou z priorit vypracování modelu spolupráce členských států tak, že se zajistí rychlé dokončení vnitřního trhu EU s energií, včetně výstavby vzájemných propojení a odstraňování přeshraničních překážek; dále se domnívá, že dokončení a modernizace infrastruktury EU spojující sever, jih, východ a západ umožní EU co nejlépe využít komparativních výhod jednotlivých členských států, a vyzývá k tomu, aby ve všech členských státech byla i nadále účinným a udržitelným způsobem podporována decentralizovaná výroba energie v malém měřítku a ve vlastnictví obcí, inteligentní energetické infrastruktury na úrovni distribuce a programy uchovávání energie a reagování na změny poptávky, které by umožňovaly ve všech členských státech vyvažovat rozdíly v místní nabídce a poptávce; zdůrazňuje, že je nutné v EU dále rozvíjet makroregionální trhy s energií, jako jsou např. burzy *Nord Pool* a *Central West*; zdůrazňuje proto, že je nutná intenzivní koordinace politik jednotlivých členských států, společný postup, solidarita a transparentnost, protože vnitrostátní rozhodnutí v oblasti energetické politiky mohou mít vliv na další členské státy; navrhuje, že by bylo vhodné určit, zda a jakým způsobem by bylo možné při plnění těchto úkolů využívat odborných znalostí a struktur Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů a jak by bylo možné zajistit lepší spolupráci mezi provozovateli přenosových soustav;
92. žádá Komisi, aby v předkládaných legislativních návrzích, které se týkají hydraulického štěpení, stanovila povinné posouzení vlivu na životní prostředí, a to jak v případě průzkumu nalezišť břidlicového plynu, tak i v případě jeho těžby; zdůrazňuje také, že není k dispozici dostatek údajů o chemických látkách, které se v procesu hydraulického štěpení používají; žádá proto Komisi, aby v zájmu co nejvyšší ochrany veřejného zdraví a životního prostředí zajistila při předkládání návrhů tohoto druhu právních předpisů transparentní údaje o těchto chemických látkách;
93. je toho názoru, že zachycování a ukládání uhlíku by mohlo hrát důležitou roli při snižování emisí skleníkových plynů (jak uznala Komise ve svém plánu přechodu na nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050 a v energetickém plánu do roku 2050), a to přinejmenším v přechodném období a zejména v energeticky náročných průmyslových odvětvích; poukazuje nicméně na nedostatek veřejných i soukromých investic v této oblasti; žádá Komisi, aby analyzovala optimální způsob dalšího postupu, pokud jde o rozvoj technologií pro zachycování a ukládání uhlíku v EU, a navrhla náležitá opatření, jež budou součástí politického rámce do roku 2030 a kterými by mobilizovala zúčastněné strany a nezbytné zdroje financování; zdůrazňuje, že v budoucí skladbě zdrojů energie v EU mají svou roli jak obnovitelné zdroje energie, tak i zachycování a ukládání uhlíku a že tyto dva směry by neměly být vnímány jako vzájemně si konkurující alternativy; mimoto žádá Komisi, aby zintenzívnila výměnu osvědčených postupů a informací s USA a Kanadou, které se týkající technologie zachycování a ukládání uhlíku;
94. konstatuje, že plyn bude hrát důležitou roli při transformaci energetického systému EU, a uznává, že zemní plyn má potenciál, který umožňuje zajistit flexibilitu systému dodávek energie v krátkodobém i střednědobém horizontu; domnívá se, že jednotný politický a regulační rámec by neměl odrazovat od přechodu z výroby energie v tepelných elektrárnách spalujících uhlí, které produkují velké množství uhlíku, k zemnímu plynu; vyzývá Komisi a členské státy, aby s ohledem na vnitřní trh s plynem přezkoumaly

všechny smlouvy o dodávkách plynu, které jsou založeny na zastaralých mechanismech určování cen, včetně principu indexování podle ceny ropy, a naléhavě Komisi vyzývá, aby se podílela na hledání možností, jak změnit smluvní podmínky, a na posilování příležitostí ke krátkodobému obchodování s plynem; podtrhuje poslední vývoj na globálním trhu s energií a připomíná, že zkapalněný zemní plyn může být důležitým přínosem pro energetické dodávky v EU vzhledem k jeho vlivu na vnitřní energetický trh v EU, energetickou geopolitiku v sousedních zemích EU a vztahy s tradičními dodavatelskými zeměmi;

95. podtrhuje velký potenciál větrné energie v Severním moři; zdůrazňuje význam elektrizačních soustav v Severním moři pro nákladově efektivní zavádění výroby energie z obnovitelných zdrojů v této mořské oblasti; uznává v této souvislosti význam iniciativy severomořských zemí spjaté s výstavbou elektrizační soustavy v Severním moři a vyzývá dotčené členské státy a Komisi, aby této iniciativě věnovaly větší pozornost a podporu;
96. zdůrazňuje, že aktivní lesnictví, které zvyšuje růst, a tím i vstřebávání oxidu uhličitého, je důležitým a nákladově efektivním způsobem, jak přispívat k plnění klimatických cílů; konstatuje, že každý nový kubický metr lesa, který díky aktivnímu pěstování vyrostе, je schopen absorbovat přibližně 1,3 tuny oxidu uhličitého; vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily pobídky, které by majitele lesů motivovaly k aktivnímu přispívání k ochraně klimatu a jež by například mohly být zaměřeny na regionální opatření trvale zvyšující lesní produkci a míru absorpce oxidu uhličitého;
97. souhlasí s názorem Komise, že na evropské úrovni lze přispívat k omezování státních zásahů na všech úrovních, a tím ke snížení rizika tříštění trhu; vyzývá proto Komisi, aby pokračovala v procesu oddělování a vytváření optimálního elektroenergetického systému; vyzývá členské státy, aby plně a včas provedly třetí legislativní soubor právních předpisů týkající se vnitřního trhu s energií, a odstranily tak veškeré zbývající překážky bránící dokončení jednotného trhu; zdůrazňuje, že je důležité odstranit zbývající slabiny v infrastruktuře, případy selhání trhu a narušení či zneužívání dominantní pozice na trhu, řešit otázku nedostatečné transparentnosti a zajistit, aby nebyly vytvářeny žádné nové zábrany omezující integraci trhu s elektřinou a plynem, jako jsou špatně nastavené trhy s kapacitou, které diskriminují určité typy vyvažujících zdrojů; vyzývá Komisi, aby koncepci trhu vzala v úvahu ve svých návrzích na období do roku 2030 a přispěla tak ke zlepšení způsobů obchodování s elektřinou a k vytvoření transparentních trhů se službami v oblasti vyrovnávání kapacity a podpory sítě; zdůrazňuje, že při postupném rušení regulovaných cen stanovených v EU pro konečné spotřebitele, jež jsou nižší než vynaložené náklady, by se mělo přihlížet k legitimním zájmům zranitelných spotřebitelů, kteří nejsou vždy schopni těžit ze skutečné hospodářské soutěže na trzích s energií;
98. zdůrazňuje, že koneční spotřebitelé energie, ať už jde o jednotlivce, malé a střední podniky nebo průmysl, jsou základem vnitřního trhu s energií; měli by tudíž profitovat z co nejnižších energetických nákladů a cen energie, které by měly být transparentní, v zájmu podpory odpovědné spotřeby energie by měli být náležitě informováni a mít možnost využívat poradenství díky snadnému přístupu k informacím a měl by se řešit problém rostoucích a stále pohyblivějších cen energie, kterému tyto spotřebitelé čelí; bere na vědomí, že je důležité usnadnit vytváření a řízení občanských iniciativ, mimo jiné i prostřednictvím družstev;
99. zdůrazňuje, že v novém rámci je třeba řešit dopady rostoucích cen energie a hospodářské

krize, co se týče cenové dostupnosti energie a spravedlivého rozložení finanční zátěže mezi konečnými spotřebiteli (domácnostmi a podniky); vyzývá zejména k přijetí opatření, která by zamezila zániku pracovních míst v negativně zasažených průmyslových odvětvích v EU s vysokou spotřebou energie, která ve své oblasti patří k nejčistším na světě; uznává, že nákladově efektivní úspory energie mohou jak domácnostem, tak i podnikům snížit výdaje za energii; podtrhuje, že uplatňování směrnice o energetické náročnosti budov by díky dodatečným úpravám budov mohlo vést ke vzniku nových pracovních míst, a zajistit tak trvalou prospěšnost; naléhavě vyzývá členské státy, aby k takovým účelům čerpaly dostupné finanční prostředky EU;

100. vyzývá Komisi a členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost problému cenové dostupnosti energie a palivové či energetické chudoby; domnívá se, že k řešení těchto problémů je nezbytný jednotný politický rámec, který by zahrnoval i vhodná sociální opatření, a vyzývá Komisi, aby podporovala výměnu osvědčených postupů v této oblasti a spolupracovala s členskými státy na vypracování ukazatelů a měřítek, kterými by bylo možné zjišťovat a srovnávat stávající a potenciální úroveň energetické chudoby; bere na vědomí, že problém energetické chudoby se ze strukturálního hlediska řeší pomocí opatření zaměřených na energetickou účinnost; podotýká, že energie patří k základním službám, na něž se vztahuje protokol č. 26 o službách obecného zájmu, který je připojen k Lisabonské smlouvě; zdůrazňuje, že návratnost nákladů na energetickou politiku by měla být zajištěna co nejspravedlivějším způsobem se zvláštním důrazem na zranitelné domácnosti s nízkými příjmy, které jsou vyššími cenami energie zasaženy nejvíce; domnívá se, že je třeba podporovat zapojení spotřebitelů; podtrhuje, že modernizace trhů a infrastruktury by měla odpovídat potřebám občanů, že investice by měly být transparentní a že za ně musí být někdo odpovědný;
101. konstatuje, že k zabezpečení dodávek energie jsou zapotřebí dostatečně flexibilní a spolehlivé zdroje, má-li být k dispozici kapacita potřebná ve špičkách poptávky a v obdobích politických, hospodářských nebo technických problémů, a že tuto kapacitu lze zajistit pomocí flexibilní záložních zdrojů, řízení poptávky, přeshraničního obchodování a propojení a účinného využívání stávajících nadbytečných kapacit; zdůrazňuje, že vzhledem k rostoucímu objemu dodávek energie z variabilních obnovitelných zdrojů je zapotřebí mít k dispozici možnosti skladování energie a flexibilnější a dynamické rozvodné sítě; vyzývá Komisi, aby připravila pokyny pro zavádění a využívání všech flexibilních zdrojů;
102. konstatuje, že některé členské státy (a rovněž některé ostrovy a vzdálené regiony), které tvoří „energetické ostrovy“ nebo jsou jen poměrně málo začleněny do evropského vnitřního trhu s energií, jsou dosud z větší části izolovány od evropských rozvodných sítí plynu a elektřiny, často zůstávají závislé na jediném dodavateli ze země mimo EU (což je obzvláště nejisté, jedná-li se o politicky nestabilní či nedemokratické režimy) a platí za energii vyšší ceny, což má negativní dopad na jejich konkurenceschopnost a hospodářský i společenský rozvoj a ponechává je vystavené vnějším politickým a hospodářským tlakům; zdůrazňuje, že bez zásadních investic do infrastruktury může být jen stěží splněn závazek Evropské rady, že do roku 2015 nebude žádný členský stát izolován od sítí EU; podporuje v tomto ohledu urychlené zavedení seznamu projektů společného zájmu, který byl vydán v říjnu 2013;
103. zdůrazňuje, že fyzická integrace energetických infrastruktur jednotlivých členských států je nezbytným předpokladem pro řádné fungování trhů s energií a přeshraniční sdílení

elektrické energie; připomíná v této spojitosti závěry z barcelonského zasedání Evropské rady z roku 2002, které stanovily nezávazný cíl zvýšit do roku 2005 míru propojení elektrických sítí o 10 % instalované výrobní kapacity členských států; zdůrazňuje, že většina členských států tohoto cíle nedosáhla; vyzývá proto Komisi, aby zavedla závazné cíle pro minimální přeshraniční přenosovou kapacitu, a navrhla možný nový model, formulovala nové závazky pro fyzickou integraci energetických infrastruktur členských států a stanovila jasný harmonogram; je přesvědčen, že by se tím usnadnil přeshraniční obchod;

104. uznává, že rozšíření pravidel vnitřního trhu s energií na jihovýchodní a jižní Evropu je nezbytným předpokladem energetické bezpečnosti EU, a žádá proto členské státy a Komisi, aby i nadále politicky a finančně podporovaly Energetické společenství;
105. žádá Komisi, aby v zájmu podpory integrovanějšího přístupu k energetické nabídce a poptávce prozkoumala možnosti a různé využitelné technologie ukládání energie v EU, a to zejména pokud jde o teplo a elektřinu; konstatuje, že výzkum, vývoj a inovace v oblasti skladovacích technologií a způsobů využití, například ve vozidlech na elektrický pohon, mohou hrát důležitou úlohu v souvislosti s ukládáním nadbytečné elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů a vyrovnáváním stavu elektrických sítí; žádá proto Komisi, aby plně využívala stávající možnosti financování výzkumu tohoto druhu;
106. poukazuje na důležitost vyrovnání tempa investic do energetické infrastruktury s investicemi do zdrojů energie; zdůrazňuje, že modernizace stávající energetické infrastruktury a vybudování nové, inteligentní a pružné infrastruktury na všech úrovních sítě pro výrobu, přenos (zejména prostřednictvím přeshraničního propojení soustav pro přepravu plynu a přenos elektřiny), distribuci a skladování energie – ve formě tepla i elektřiny – jsou nezbytné pro stabilní, dobře integrovaný a propojený trh s energií, který má diverzifikované zdroje dodávek a na němž se zabrání veškerým negativním jevům, například neplánovaným tokům energie; zdůrazňuje, že souběžně s investicemi ve velkém měřítku by se měly provádět také investice do regionálních, či dokonce místních sítí; podtrhuje, že takto orientované investice do infrastruktury by EU měla v souladu s novými hlavními směry pro transevropské energetické sítě podporovat ve všech fázích jejich realizace, a to i nástrojem pro propojení Evropy, jehož účelem je urychlit investice v oblasti transevropských sítí a transevropského významu a navýšit finanční prostředky jak z veřejného, tak ze soukromého sektoru; upozorňuje na to, že je třeba podporovat jednotné, účinné a lépe koordinované systémy udělování povolení pro investování do infrastruktury v rámci celé Evropy; v této souvislosti poukazuje na to, že v rámci využívání inteligentních technologií je nutno zohlednit i otázky ochrany údajů;
107. zdůrazňuje, že podpora mikrogenerace bude velmi důležitou součástí úsilí o zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie; vyzdvihuje úlohu iniciativ ve vlastnictví obcí, zejména iniciativ družstev, v každé fázi energetického řetězce: při výrobě, spotřebě a maloobchodní činnosti; konstatuje v této souvislosti, že decentralizované dodávky energie z obnovitelných zdrojů mohou přispět ke zmírňování problémů elektrických rozvodných sítí a k omezení potřeby výstavby nových přenosových vedení a tedy i nákladů spojených s touto výstavbou, protože decentralizované technologie mají mnohem blíže ke konečným spotřebitelům; poukazuje tudíž na to, že jsou stále potřebnější investice do distribuce;

Podpora konkurenceschopnosti hospodářství EU

108. je přesvědčen, že ukončený, otevřený a transparentní vnitřní trh, na kterém všechny

společnosti, ať už z EU nebo z třetích zemí, dodržují *acquis* Společenství, především v oblasti energetiky a životního prostředí, může dodavatelům energie z EU zajistit stejné podmínky, jaké mají výrobci energie z třetích zemí, a posílit jejich vyjednávací pozici; zdůrazňuje, že je nutné lépe koordinovat vnější energetickou politiku;

109. zdůrazňuje, že nejlepším způsobem, jak zajistit konkurenceschopné ceny, je tržní tvorba cen v energetice, včetně internalizace externích nákladů, avšak aniž by byly provázány s tvorbou cen na třetích trzích;
110. zdůrazňuje, že je třeba vést s třetími zeměmi dialog o uplatňování zásad stanovených v EU pro ochranu životního prostředí, používání ekologických technologií a zachování životního prostředí v uspokojivém stavu;
111. je přesvědčen o tom, že jasný politický rámec na období do roku 2030 stanovující závazné cíle pro obnovitelnou energii a energetickou účinnost, podnítí investice do inovativních technologií, bude stimulovat výzkum a vývoj a motivovat k soukromým investicím, které – pokud budou doplněny veřejnou podporou – povedou k větší konkurenceschopnosti, růstu a vysoce kvalitním pracovním místům, jež nelze přemístit do zemí mimo Unii; je toho názoru, že výsledkem těchto vyšších investic budou nižší výrobní náklady evropského průmyslu vyplývající z hospodárnějšího využívání energie a zdrojů, jakož i menší citlivost vůči kolísání světových cen energie a tedy i stabilnější prostředí pro investice; vyzývá Komisi, aby v rámci evropského semestru důrazněji poukázala na potenciál odvětví udržitelné energie, pokud jde o tvorbu zaměstnanosti v každém členském státě a v celé Unii;
112. zdůrazňuje, že stanovení závazných cílů pro emise skleníkových plynů, obnovitelné zdroje energie a energetickou účinnost podpoří počáteční investice do udržitelných technologií, bude tedy i podnětem k vytváření pracovních míst a k hospodářskému růstu a evropskému průmyslu pomůže získat výhodné postavení vůči mezinárodní konkurenci;
113. žádá Komisi, aby realizovala svůj soubor klíčových opatření zaměřených na nízkouhlíkové hospodářství a podporovala větší využívání finančních nástrojů EU, které jsou k dispozici členským státům, regionálním a místním orgánům i soukromému sektoru pro investice do inteligentních udržitelných technologií, například tak, že naváže spolupráci s Evropskou investiční bankou (EIB) s cílem zvýšit její úvěrové kapacity v oblasti účinného využívání zdrojů a obnovitelných energií;
114. zdůrazňuje, že v příštím desetiletí bude zapotřebí významně investovat do energetiky kvůli plánovanému nahrazování stávajících tepelných elektráren a modernizaci rozvodných sítí; trvá na tom, že v zájmu snižování nákladů a zajištění co nejnižších cen elektrické energie pro spotřebitele budou hrát klíčovou roli opatření zaměřená na úspory energie a energetickou účinnost; zdůrazňuje, že na stavebnictví připadá 40 % hrubé spotřeby energie v EU a že podle Mezinárodní energetické agentury toto odvětví nevyužívá svůj potenciál k účinnému využívání energie z 80 % a průmysl z více než 50 %; v této oblasti vidí významné možnosti ke snižování výdajů za energii;
115. naléhá na Komisi, zejména na GR pro hospodářskou soutěž, aby při revizi pokynů pro poskytování státní podpory v oblasti životního prostředí vytvořila příznivé podmínky pro investice do opatření zaměřených na energetickou účinnost, včetně investic v průmyslu;
116. vyzývá Komisi, aby zahájila studii analyzující nové nákladově efektivní tržní modely

s cílem zajistit průmyslovým odvětvím a spotřebitelům co nejnižší ceny elektřiny a co největší návratnost investic, a to na základě začlenění variabilnějších obnovitelných zdrojů energie a předcházení úniku uhlíku; žádá proto Komisi, aby co nejdříve předložila další hodnocení a doporučení pro nová opatření, jimiž by bylo možné lépe koordinovat politiky v oblasti klimatu, životního prostředí a průmyslu a zabránit riziku úniku uhlíku, zejména v odvětvích náročných na spotřebu energie, v návaznosti na přemísťování výrobních zařízení a investic mimo EU; v tomto hodnocení by měla přihlížet k mezinárodní situaci;

117. zdůrazňuje, že ceny energie účtované spotřebitelům a průmyslu jsou velmi výraznou položkou v rozpočtech domácností a výrobních nákladů průmyslových závodů; domnívá se, že cíle EU vytyčené v oblasti klimatu by měly podnítit konkurenceschopnost a zabezpečení dodávek energie; požaduje proto, aby veškeré nové politické nástroje, které se týkají těchto klimatických cílů, podléhaly povinnému a zevrubnému posouzení dopadu na konkurenceschopnost EU a členských států; naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby téma konkurenceschopnosti průmyslu EU zahrnuly v co možná nejširší míře do všech ostatních politik, a podporuje návrh Komise zvýšit podíl průmyslu na 20 % HDP EU;
118. uznává, že evropské odvětví zabývající se obnovitelnými zdroji energie je důležité pro hospodářský růst a zachování kvalitních pracovních míst v odvětví špičkových technologií a že toto odvětví rovněž podporuje další odvětví, jako je zpracování kovů, výroba elektrických a elektronických zařízení, informační technologie, stavebnictví, doprava a finanční služby; vyzývá Komisi, aby předložila strategii průmyslové politiky pro technologie související s obnovitelnými zdroji energie, která by se zabývala celým procesem od výzkumu a vývoje až po financování;
119. podtrhuje riziko, že investice do udržitelných technologií budou odváděny z Evropy, mimo jiné i kvůli nejistotě ohledně ambicí EU, pokud jde o další snižování emisí uhlíku; připomíná, že ačkoli podle posledních údajů ještě EU v globálním soupeření v oblasti čistých technologií těsně vede, USA a Čína se k ní rychle přibližují; v této souvislosti konstatuje, že současný podíl EU na celosvětově předložených patentech týkajících se udržitelných technologií klesl téměř od poloviny roku 1999 na třetinu; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby intenzivněji podporovaly udržitelné technologie a služby; zastává názor, že příjmy z prodeje investičních certifikátů systému obchodování s emisemi by měly být v budoucnu účelově vázány, aby umožnily investice do inovací na poli udržitelných technologií;
120. konstatuje, že hlavní konkurenti EU na světovém trhu kladou velký důraz na rozvoj technologií, inovace a zlepšování výrobních procesů; konstatuje rovněž, že ekonomiky některých z nich se rozvíjí rychlejším tempem než ekonomika EU; dochází k závěru, že EU musí předně klást důraz na výzkum a vývoj (včetně rozvoje vědeckých a technologických partnerství s mezinárodními partnery), na inovace (zejména vytváření evropské přidané hodnoty v rámci rozvoje a domácí produkce udržitelných technologií) a na zlepšování produktivity průmyslových procesů;
121. zdůrazňuje, že bezplatné přidělování neřeší ekonomické argumenty pro zahrnování ceny uhlíku do produktů; konstatuje, že nedávná studie vypracovaná pro Komisi nepřinesla žádný důkaz o tom, že v posledních dvou obchodních obdobích systému obchodování s emisemi došlo k úniku uhlíku; zdůrazňuje, že pro zmírnění možného rizika úniku uhlíku by část příjmů z dražeb v rámci systému obchodování s emisemi měla být vyhrazena na

značné investování kapitálu do průlomových technologií v energeticky náročných odvětvích nebo na podporu jiných způsobů vytváření pracovních míst, jako je např. snižování daňového zatížení práce;

122. vyzývá k přijetí opatření s cílem předjímat a uspokojovat požadavky na skladbu dovedností na nově vzniklých pracovních místech, přizpůsobit vzdělávací a školící systémy a reagovat na nové výzvy, pokud jde o stávající pracovní místa, která se postupně mění v „zelenější“ pracovní místa; podtrhuje, že má-li se předcházet nedostatku kvalifikovaných pracovních sil v rozvíjejících se udržitelných technologiích a má-li být poskytnut přístup mladým lidem, ženám a znevýhodněným skupinám obyvatel k udržitelným kvalitním pracovním místům v „zelené“ ekonomice, je třeba navrhnout cílené aktivní politiky trhu práce tak, aby odpovídaly poptávce po pracovní síle;
123. naléhavě vyzývá členské státy a mezinárodní společenství, aby podpořily vzdělávání v oblasti vědy, technologie, inženýrství a matematiky pro účely energetiky a zachovaly vzdělávací instituce, které jsou schopny produkovat kvalifikované pracovní síly a další generace vědců a inovátorů, kteří budou pomáhat při plnění cíle vybudovat energeticky soběstačnou a udržitelnou Evropu; připomíná v této souvislosti, že pro překlenování propasti mezi výzkumem, vzděláváním a aplikovanými inovacemi v energetice má velký význam program Horizont 2020 a Evropský inovační a technologický institut;
124. upozorňuje na klíčovou roli, kterou hrají malé a střední podniky jako hnací síly hospodářského růstu v EU, a vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily příznivé prostředí pro investice malých a středních podniků do energeticky úsporných technologií a aktivně takové investice podporovaly;
125. vybízí Komisi, aby podporovala rozvoj moderních biopaliv pro odvětví dopravy, která zlepšují kvalitu pohonných hmot, čímž se zvyšuje celková konkurenceschopnost hospodářství EU bez nutnosti dalších investic do nové infrastruktury;
126. vyzývá Komisi, aby vypracovala způsob měření konkurenceschopnosti jak EU, tak jejích hlavních konkurentů, který by mohl být založen například na fiskálních politikách, výzkumu a vývoji, vývozu technologií, počtu vědců a vysoce kvalifikovaných pracovníků, inovacích, cenách energie pro průmysl, politice v oblasti životního prostředí a energetiky, výši mezd a úrovni produktivity, nadbytečné regulační zátěži a jiných relevantních faktorech; zdůrazňuje, že je nezbytné zahrnout do této nové metodiky vnější náklady spojené se změnou klimatu, a to včetně možných rostoucích výdajů na pojištění proti rizikům vyplývajícím ze změny klimatu;
127. důrazně poukazuje na to, že jakákoli budoucí politika EU se musí zabývat komparativními silnými a slabými stránkami hospodářství EU, zejména pokud půjde o jakoukoli dohodu o volném obchodu, kterou EU uzavře, a to rovněž s přihlédnutím k opatřením přijatým za účelem snížení emisí skleníkových plynů a k hospodářským přínosům;
128. upozorňuje, že ceny za energii se liší mezi různými regiony podle jejich geologických, politických a daňových odlišností a že nejlepší cestou k zajištění nízkých cen energií je plně využívat domácích udržitelných zdrojů energie EU; žádá Komisi, aby vypracovala komplexní analýzu celkových systémových nákladů a důsledků využívání různých zdrojů energie a jejich dlouhodobého dopadu na přiměřenost výrobních kapacit;

129. konstatuje, že EU se nachází na kontinentu s nedostatkem zdrojů a že přibližně 60 % své spotřeby plynu, více než 80 % spotřeby ropy a přibližně 50 % uhlí využívaného na výrobu energie pokrývá z dovozu; trvá v této souvislosti na zavedení rámce do roku 2030, který bude výrazně zaměřen na udržitelné a obnovitelné zdroje energie v rámci EU;
130. zdůrazňuje, že sociální dialog a zapojení pracovníků představují klíčové hodnoty a nástroje, které na jedné straně posilují a sladují podporu sociální soudržnosti, kvalitní zaměstnanosti a vytváření pracovních míst a na druhé straně vedou k větší míře inovace a konkurenceschopnosti v evropských hospodářstvích;
131. vyzývá k přijetí opatření, která zabrání zániku pracovních míst v nejvíce postižených odvětvích s vysokými emisemi uhlíku, jako jsou výroba elektřiny, doprava, stavebnictví a energeticky náročná průmyslová odvětví, jež jsou ve srovnání se světem obecně neekologičtější a energeticky neúčinnější; vyzývá k usnadnění přechodů pracovníků z dotčených odvětví s vysokými emisemi uhlíku do jiných odvětví, dojde-li k zániku jejich pracovních míst;
132. zdůrazňuje, že s cílem zvýšit a zachovat zaměstnatelnost, udržet pracovníky na pracovním trhu a zabránit úbytku dovedností v době krize a restrukturalizace jsou zapotřebí opatření na podporu příjmů, která by byla doprovázena dalšími opatřeními, například odbornou přípravou;

Zohlednění rozdílných možností členských států

133. vítá vyjádření Komise, že cíle EU v oblasti klimatu a energetiky mohou mít různý dopad na jednotlivé členské státy a jejich občany, takže by bylo správné i nadále pracovat na spravedlivé bázi pro sdílené úsilí, brát v potaz individuální podmínky každé země (např. HDP), věnovat přitom zvláštní pozornost zemím, které mají závažné finanční problémy, a zohledňovat rovněž výsledky jednotlivých zemí při snižování emisí od roku 1990, emise na obyvatele, hospodářský potenciál a potenciál pro snižování emisí, dostupné zdroje energie, přístup k technologiím a kapacitu pro snižování emisí;
134. zdůrazňuje, že přijetí dekarbonizační strategie, která nezohledňuje situaci některých členských států, může vést k masivnímu nárůstu energetické chudoby v těchto zemích;
135. zdůrazňuje, že v souladu s článkem 194 SFEU je EU odpovědná za dokončení vnitřního trhu s energií a za prosazování energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti, zatímco členské státy přijímají rozhodnutí týkající se skladby jejich energetických zdrojů a měly by mít možnost využívat a rozvíjet různé přístupy k technologiím a energetickým zdrojům, které jsou ekologicky vhodné a sociálně a hospodářsky přijatelné a usilují v souladu s cíli politik Unie v oblasti klimatu a energetiky o ochranu a zlepšování stavu životního prostředí; je přesvědčen, že budoucí rámec by měl respektovat nezávislost členských států;
136. uznává, že technologie spojené s energií z obnovitelných zdrojů zahrnují velké množství různých technických možností, jichž lze využívat v oblastech elektrické energie, vytápění a chlazení i v dopravě; zdůrazňuje, že celkový závazný cíl týkající se obnovitelných zdrojů do roku 2030 ponechává členským státům širokou a flexibilní možnost rozhodnout se, kde a kdy investovat, pokud jde o energetická odvětví a technologie přispívající k těmto odvětvím;

137. připomíná Komisi, že Parlament vyzval k přijetí právních předpisů požadujících, aby každý členský stát vypracoval nízkouhlíkovou strategii do roku 2050; je přesvědčen, že ačkoli tyto vnitrostátně stanovené plány by neměly být právně závazné, mají zásadní význam pro investory a úředníky, neboť jim objasní dlouhodobé směřování politiky a opatření, která budou pro splnění cílů nezbytná; očekává, že Komise navrhne, jak bude rozdělena zátěž mezi členské státy, a stanoví termín pro předložení těchto plánů za účelem přezkumu; vyzývá Komisi, aby v případě jakýchkoli plánů, které se jeví jako nerealistické, a pokud daný členský stát nehodlá poskytnout odpovídající vyjasnění, navrhla další opatření, která mohou být nezbytná k zajištění důvěryhodnosti cíle Unie, pokud jde o snižování CO₂;
138. zdůrazňuje, že plánované činnosti by se měly v první řadě zaměřit na provádění scénářů, které zohledňují stávající možnosti členských států, perspektivy rozvoje nákladově efektivních a udržitelných nových technologií a celosvětový dopad uplatňování navržené politiky, aby bylo možné navrhnout cíle v oblasti snižování emisí pro následující roky;
139. žádá Komisi, aby zlepšila podporu a účinnost stávajících finančních nástrojů pro investice do udržitelných technologií (např. program NER300) tím, že shromáždí všechny potřebné informace týkající se finančních možností, jež mají vnitrostátní, regionální i místní úroveň, do jediné přehledné a snadno dostupné databáze;
140. podotýká, že přístup ke kapitálu a kapitálové náklady, zejména pro MSP a dokonce i těžký průmysl, často představují překážku bránící investicím do kapitálově náročných čistých technologií a technologií energetické účinnosti; žádá proto Komisi, aby prověřila možnost vytvoření fondu na podporu rozvoje inovativních udržitelných technologií a podporovala iniciativy na zlepšení účinnosti v odvětvích náročných na energii, což by mohlo vést ke sloučení stávajících a nových zdrojů financování a pomohlo získávat prostředky na investice; zmíněný fond by mohl být mimo jiné financován z podílu na příjmech ze systému obchodování s emisemi, ze strukturálních fondů nebo z Fondu soudržnosti; vyzývá Komisi, aby vytvořila inovační finanční nástroje, posílila úlohu EIB a vnitrostátních veřejných finančních institucí a motivovala k získávání prostředků z penzijních fondů a pojišťoven;
141. vzhledem ke skutečnosti, že některá průmyslová odvětví potřebují k tomu, aby mohla snížit emise a zlepšit energetickou účinnost více, než je v současné době technologicky možné, průlomové technologie, žádá Radu, aby mezi politická opatření zařadila jasné závazky k financování výzkumu, vývoje, pilotních závodů a zavádění nových technologií, které budou odpovídat úsilí, jež je nutné vynaložit ke splnění cílů do roku 2030;
142. žádá EU, aby zaujala pragmatický postoj k novým tržním modelům a k modelům regulace a financování udržitelných energetických řešení;

EU na mezinárodní úrovni

143. konstatuje, že několik rozvíjejících se a vyspělých zemí pracuje na vytvoření rozličných klimatických politik a investic, včetně zavedení svých vlastních systémů obchodování s emisemi po vzoru systému EU pro obchodování s emisemi; vítá vyhlídku na propojení systému EU pro obchodování s emisemi s jinými mechanismy pro obchod s emisemi uhlíku po celém světě za účelem vytvoření globálního trhu s uhlíkem; zdůrazňuje, že tento globální přístup by mohl vytvořit rovné podmínky pro evropský průmysl, jelikož představuje nejkompexnější a nákladově nejefektivnější přístup k boji proti emisím

skleníkových plynů z průmyslu; v této souvislosti se domnívá, že mezinárodní obchodní systém stanovující stropy emisí by mohl mít klíčový význam pro uplatňování nové právně závazné dohody týkající se změny klimatu;

144. zdůrazňuje, že posílení spolupráce v energetické politice se musí odrazit i v oblasti vnější energetické politiky, a požaduje proto, aby dohody se třetími zeměmi týkající se energetiky byly uzavírány na úrovni EU a aby byly jasně stanoveny cíle energetické politiky EU;
145. konstatuje, že vedoucí pozice EU v oblasti technologií na poli obnovitelných zdrojů energie se opírá o inovace při výrobě i o taková odvětví, jako je systémová integrace; uznává, že EU bude v důsledku přijetí závazných cílů pro rok 2030 hrát úlohu střediska dovedností, což umožní vývoj vysoce kvalitních a nákladově konkurenceschopných produktů; domnívá se, že tato skutečnost jednak prospěje vnitřnímu trhu, zároveň však evropským podnikům umožní, aby díky konkurenčním výhodám EU pronikly na rostoucí trhy třetích zemí; upozorňuje, že pokud ambiciózní balíček pro rok 2030 přijat nebude, hrozí EU, že o své vedoucí postavení na trhu i v oblasti technologií přijde;
146. bere na vědomí, že závazné cíle stanovené pro rok 2020 a politiky v oblasti energie z obnovitelných zdrojů významně přispívají k tomu, aby EU dosáhla vedoucí pozice na celosvětových trzích, pokud jde o technologie, a stala se lídrem na poli technologických inovací; zdůrazňuje, že pokračování této politiky by prostřednictvím závazných cílů spojených s energií z obnovitelných zdrojů, jež mají být splněny do roku 2030, EU umožnilo, aby soupeřila s Čínou, USA, Jižní Koreou, Japonskem a Indií o technologický primát na trzích budoucnosti, a to i v dobách hospodářských potíží;
147. upozorňuje na skutečnost, že 138 zemí na celém světě si vytyčilo cíle a politiky v oblasti obnovitelných zdrojů energie, jež odpovídají jejich potřebám; uznává, že investice do „zelených“ technologií v Indii, Číně a USA rostou mnohem rychleji než v EU; v této souvislosti zdůrazňuje, že nejen že Evropa zdaleka „nemá na to, aby to zvládla sama“, ale že naopak riskuje, že zmešká ekonomické příležitosti, které přináší současný přechod na jiné zdroje energie;
148. zdůrazňuje, že je přednostně nutné zajistit, aby rozvinuté země nejprve rychle snížily své vlastní emise a aby umožnily finanční toky do rozvojových zemí nezbytné pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně; varuje však, aby místo toho nebyly užívány kompenzační mechanismy, jako je například mechanismus čistého rozvoje, protože tyto mechanismy neprokázaly svoji účinnost při snižování emisí skleníkových plynů a protože oddalují důležité strukturální změny v ekonomikách rozvinutých zemí;
149. zdůrazňuje, že je třeba vzájemně sladit rozvojové cíle a cíle v oblasti změny klimatu; zdůrazňuje, že změna klimatu ohrožuje schopnost celých regionů zajistit si obživu, čímž poukazuje na spojitost mezi cílem celosvětového vymýcení chudoby, který tvoří základ rozvojových cílů tisíciletí, a procesem plnění cílů udržitelného rozvoje, který zahájila konference Rio+20; žádá, aby byly tyto dva procesy sloučeny v jediný souhrnný rámec na období po roce 2015;
150. konstatuje, že je důležité, aby si EU udržela svou vedoucí a průkopnickou úlohu a aby členské státy vystupovaly jednotně a na jednáních o změně klimatu hájily zcela jasný a společný postoj, a zajistily tak, že v Paříži dojde v roce 2015 k uzavření nové

celosvětové závazné dohody o změně klimatu; zdůrazňuje, že EU musí jít příkladem a přijmout ambiciózní a závazný politický rámec s dostatečným předstihem před setkáním na vrcholné úrovni, k jehož zorganizování vyzval Pan Ki-mun, neboť to pozitivně ovlivní jednání; žádá Komisi, aby se zabývala možností použít část příjmů z aukcí uhlíkových povolenek na plnění mezinárodních finančních závazků EU v oblasti změny klimatu vůči rozvojovým zemím, a to v souladu s jejich potřebami spojenými s přizpůsobením se změně klimatu a zmírňováním jejích dopadů;

151. zdůrazňuje, že na schopnost rozvojových zemí přijímat náročná opatření v oblasti klimatu mají zásadní vliv finance; proto trvá na tom, že je nezbytné vytvořit ucelenou strukturu financování v oblasti změny klimatu; požaduje, aby členské státy zintenzivnily své úsilí o plnění závazku rozvinutých zemí, totiž poskytnout ročně nejméně 100 miliard USD na financování opatření v oblasti klimatu, který doplňuje závazek vynaložit do roku 2020 0,7 % HND na oficiální rozvojovou pomoc;
152. vítá iniciativu Pan Ki-muna nazvanou „Udržitelná energie pro všechny“, která prosazuje energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů jako nejvýznamnější řešení otázky zmírňování dopadů změny klimatu; žádá EU, aby tuto iniciativu podpořila;
153. vyzývá členské státy a další strany nadcházejících mezinárodních jednání, aby v očekávání případné závazné dohody řešily problém úniku uhlíku na celosvětové úrovni;
154. vyzývá proto k lepší koordinaci mezi Radou, Komisí a Evropskou službou pro vnější činnost, díky níž by EU mohla vystupovat v rámci mezinárodních organizací jednotně, hrát aktivnější úlohu a mít více vlivu při prosazování udržitelných politik;

o

o o

155. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.